Headers (1)

.vimrc

```
set nu rnu hls is nosol ts=4 sw=4 ch=4 sc
filetype indent on
syntax on
ca Hash w !cpp -dD -P -fpreprocessed \| tr -d

→ '[:space:]' \| md5sum \| cut -c-6
```

.bashrc

```
c() {
   g++ $1.cpp -o $1 -std=c++20 -Wall -Wextra
   -D_GLIBCXX_DEBUG -fsanitize=address,undefined \
   -DDEBUG -ggdb3
}
tc () {
   g++ $1.cpp -o $1 -std=c++20 -Wall -Wextra
   -D_GLIBCXX_DEBUG -fsanitize=address,undefined \
   -03
}
sc() {
   g++ $1.cpp -o $1 -std=c++20 -Wall -Wextra
   -03
}
```

headers

#c13244, includes: <bits/stdc++.h>
solution template

```
using namespace std;
using LL=long long;
#define FOR(i,l,r)for(auto i=(l);i<=(r);++i)</pre>
#define REP(i,n)FOR(i,0,(n)-1)
#define ITF(e,c)for(auto&e:(c))
#define ssize(x)int(x.size())
template<class A,class
→ B>auto&operator<<(ostream&o,pair<A,B>p){return
  o<<"("<<p.first<<", "<<p.second<<")";}
template < class T > auto operator < < (ostream & o, T
x)->decltype(x.end(),o){o<<"{";int i=0;for(auto</pre>
  e:x)o<<(", ")+2*!i++<<e;return o<<"}";}
#ifdef DEBUG
#define debug(X...)cerr<<"["#X"]:</pre>
#define debug(...){}
#endif
int main() {
 cin.tie(0)->sync_with_stdio(0);
 return 0:
```

test.sh

```
for ((i=0;;i++)); do
  echo -n "Test $(0 $i "
  echo "$(0 $i" | ./gen > t.in
   ./main < t.in > m.out & ./brut < t.in > b.out
  wait && diff -wq m.out b.out || break
  echo "OK"
done
```

stress.sh

```
set -e
for ((i=0;i<99;i++)); do
echo -n "Test $0 $i "
echo "$0 $i" | ./gen | command time -f "%es %MKB"

-> ./main > /dev/null
done
```

tree-gen

#fd1cf5

generate perfectly random tree using Prüfer code

```
mt19937_64 rng;
LL rd(LL l, LL r) {
 return uniform_int_distribution<LL>(l, r)(rng);
vector<pair<int, int>> gen_tree(int n) {
 vector < int > code(n - 2), deg(n + 1):
  ITF (x, code) x = rd(1, n), deg[x]++;
 int ptr = 1, leaf = 1:
  while (deg[ptr]) ++ptr, ++leaf;
  vector<pair<int, int>> edges;
 ITF (p, code) {
    edges.emplace_back(leaf, p);
   if (--deg[p] == 0 && p < ptr)
     leaf = p;
   else {
      do ptr++;
      while (deg[ptr]);
      leaf = ptr;
 edges.emplace back(leaf, n):
 return edges;
```

Wzorki (2)

2.1 Geometria

Odległość punktu (x_0, y_0) od prostej (Ax + By + C = 0): $\frac{|Ax_0 + By_0 + C|}{\sqrt{A^2 + B^2}}$

Okrąg opisany R i wpisany r na trój.: $R = \frac{abc}{4\pi n}$

Okrąg wpisany w trójkąt: $r=\sqrt{rac{(p-a)(p-b)(p-c)}{p}}$

Pole trójkąta: $S = pr = \sqrt{p(p-a)(p-b)(p-c)}, p = \frac{a+b+c}{2}$

Pole poly bez samoprzecięć o wierzchołkach całkowitych (I wewnątrz, B na krawedzi): $P=I+\frac{1}{2}B-1$

2.2 Trygonometria

 $\sin(\alpha\pm\beta)=\sin\alpha\cos\beta\pm\cos\alpha\sin\beta$

 $\cos(\alpha \pm \beta) = \cos \alpha \cos \beta \mp \sin \alpha \sin \beta$

 $tan(\alpha \pm \beta) = \frac{tan \alpha \pm tan \beta}{1 \mp tan \alpha + tan \beta}$

2.3 Równości

$$x = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}, \quad W = \left(-\frac{b}{2a}, -\frac{\Delta}{4a}\right)$$

$$ax + by = e \land cx + dy = f \implies$$

 $x = \frac{ed - bf}{ad - bc} \land y = \frac{af - ec}{ad - bc}$

2.4 Liczby pierwsze

p=962592769 to liczba na NTT, czyli $2^{21}\mid p-1$. Do hashowania: 970592641 (31-bit), 31443539979727 (45-bit), 3006703054056749 (52-bit). Jest 78498 pierwszych $\leq 10^6$. Generatorów jest $\phi(\phi(p^a))$, czyli dla p>2 zawsze istnieje.

2.5 Liczby antypierwsze

lim	10^{2}	10^{3}	10^{4}	10^{5}	10^{6}	10^{7}	10^{8}
n	60	840	7560	83160	720720	8648640	73513440
d(n)	12	32	64	128	240	448	768
lim	10^{9}		10^{12}		10	15	
n	73513	3440096	17361600)			
d(n)	1344		6720	6720		880	_
lim		10^{18}					
n	89761	248478	6617600)			
d(n)		10368	0	_			

2.6 Dzielniki

$$\sum_{d|n} d = O(n \log \log n)$$

2.7 Silnia

n	123					9		10	
n!	126	24 12	0 720	5040	4032	0 3628	380 362	28800	_
n	11	12	13	1	4	15	16	17	
n!	4.0e7	4.8e	8 6.2e	9 8.7	e10 1.	.3e12 2	.1e13	3.6e14	-
n						100		17	
n!	2e18	2e25	3e32	8e47	3e64	9e157	6e262	>DBL	MAX

2.8 Symbol Newtona

$$\binom{n}{k} = \frac{n!}{k! (n-k)!} = \frac{n^{\underline{k}}}{k!}$$

$$\binom{n}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-1}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-2}{k-1} + \dots + \binom{k-1}{k-1}$$

$$(x+y)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} x^k y^{n-k}$$

$$\sum_{i=0}^{k} {n+i \choose i} = {n+k+1 \choose k}$$

$$(-1)^i \binom{x}{\cdot} = \binom{i-1-x}{\cdot}$$

$$\sum_{i=0}^{k} {n \choose i} {m \choose k-i} = {n+m \choose k}$$

 $\binom{n}{k}\binom{k}{i} = \binom{n}{i}\binom{n-i}{k-i}$

2.9 Fibonacci

$$\begin{split} F_n &= \frac{\left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n - \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n}{\sqrt{5}} \ F_{n-1}F_{n+1} - F_n^2 = (-1)^n \text{,} \\ F_{n+k} &= F_k F_{n+1} + F_{k-1}F_n \text{,} \ F_n | F_{nk} \text{,} \\ NWD(F_m, F_n) &= F_{NWD(m,n)} \end{split}$$

2.10 Wzorki na pewne ciągi

2.10.1 Nieporządek

Liczba takich permutacji, że $p_i \neq i$:

$$D(n) = (n-1)(D(n-1) + D(n-2)) = nD(n-1) + (-1)^n = \left| \frac{n!}{e} + \frac{1}{2} \right|$$

2.10.2 Liczba podziałów

Liczba sposobów zapisania n jako sumę posortowanych liczb dodatnich:

$$p(0) = 1, \ p(n) = \sum_{k \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}} (-1)^{k+1} p(n - k(3k - 1)/2)$$

szacujemy $p(n) \sim 0.145/n \cdot \exp(2.56\sqrt{n})$:

$$n$$
 | 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 20 50 100 $p(n)$ | 1 1 2 3 5 7 11 15 22 30 627 \sim 2e5 \sim 2e8

2.10.3 Stirling pierwszego rzędu

Liczba permutacji długości n mające k cykli:

 $\begin{array}{l} c(n,k)=c(n-1,k-1)+(n-1)c(n-1,k),\ c(0,0)=1,\\ \sum_{k=0}^n c(n,k)x^k=x(x+1)\dots(x+n-1).\ \text{Male wartoSci:}\\ c(8,k)=8,0,5040,13068,13132,6769,1960,322,28,1,\\ c(n,2)=0,0,1,3,11,50,274,1764,13068,109584,\dots. \end{array}$

2.10.4 Stirling drugiego rzędu

Liczba podziałów zbioru rozmiaru n na k bloków: S(n,k)=S(n-1,k-1)+kS(n-1,k), S(n,1)=S(n,n)=1,

$$S(n,k) = \frac{1}{k!} \textstyle \sum_{j=0}^k (-1)^{k-j} {k \choose j} j^n.$$

2.10.5 Liczby Catalana

$$C_n = \frac{1}{n+1} \binom{2n}{n} = \binom{2n}{n} - \binom{2n}{n+1} = \frac{(2n)!}{(n+1)!n!}$$

$$C_0 = 1, \ C_{n+1} = \frac{2(2n+1)}{n+2}C_n, \ C_{n+1} = \sum C_i C_{n-i}$$

$$C_n = 1, 1, 2, 5, 14, 42, 132, 429, 1430, 4862, 16796, ...$$

Równoważne: ścieżki na planszy $n\times n$, nawiasowania po n (), liczba drzew binarnych z n+1 liściami (0 lub 2 syny), skierowanych drzew z n+1 wierzchołkami, triangulacje n+2-kąta, permutacji [n] bez 3-wyrazowego rosnącego podciągu.

2.10.6 Formula Cayley'a

Liczba różnych drzew (z dokładnością do numerowania wierzchołków) wynosi n^{n-2} . Liczba sposobów by zespójnić k spójnych o rozmiarach s_1, s_2, \ldots, s_k wynosi $s_1 \cdot s_2 \cdot \cdots \cdot s_k \cdot n^{k-2}$.

2.11 Pitagoras

Trójki (a,b,c), takie że $a^2+b^2=c^2$: Jest $a=k\cdot(m^2-n^2),\;b=k\cdot(2mn),\;c=k\cdot(m^2+n^2),\;$ gdzie $m>n>0,\;k>0,\;m\pm n,$ oraz albo m albo n jest parzyste.

2.12 Gen. względnie pierwszych par

Dwa drzewa, zaczynając od (2,1) (parzysta-nieparzysta) oraz (3,1) (nieparzysta-nieparzysta), rozgałęzienia są do (2m-n,m), (2m+n,m) oraz (m+2n,n).

Matma (3)

bitmasks

#a123fc bit fiddling hacks

__builtin_popcountll(uint64_t); // # of set bits assert(__builtin_popcount(0b0001'0010'1100) == 4);

__builtin_clzll(uint64_t); // # of leading zeros assert(builtin clz(0b0001'0010'1100) == 23):

__builtin_ctzll(uint64_t); // # of trailing zeros assert(__builtin_ctz(0b0001'0010'1100) == 2);

__builtin_ffsll(uint64_t); // # ctz but handles 0 assert(__builtin_ffs(0b0001'0010'1100) == 3);

n&(n + 1) // clears all trailing ones // 0011 0111 \rightarrow 0011 000

 $n \mid (n + 1) // sets the last cleared bit // 00110101 <math>\rightarrow 00110111$

n & -n // extracts the last set bit // 0011 0100 \rightarrow 0000 0100

// iterate over submasks of mask
for (int sub=mask; sub; sub=(sub-1)&m) {

bignum

#56ad04

Podstawa wynosi 1e9. Mnożenie, dzielenie, nwd oraz modulo jest kwadratowe, wersje operatorX(Num, int) liniowe. Podstawę można zmieniać (ma zachodzić base == 10^4 digits_per_elem).

// BEGIN HASH 07b311

```
struct Num {
  static constexpr int digits_per_elem = 9, base =
    int(1e9);
  int sign = 0:
  vector<int> x;
  Num& shorten() {
    while(ssize(x) and x.back() == 0)
     x.pop_back();
    for(int a : x)
     assert(0 <= a and a < base);
    if(x.emptv())
     sign = 0:
    return *this;
  Num(string s) {
    sign = ssize(s) and s[0] == '-'?
    → s.erase(s.begin()), -1 : 1;
    for(int i = ssize(s); i > 0; i -= digits_per_elem)
     if(i < digits_per_elem)</pre>
        x.emplace_back(stoi(s.substr(0, i)));
      else
        x.emplace_back(stoi(s.substr(i -
         digits_per_elem, digits_per_elem)));
    shorten();
  Num() {}
  Num(LL s) : Num(to string(s)) {}
}; // END HASH
// BEGIN HASH 7b8dd7
string to_string(const Num& n) {
  stringstream s:
  s << (n.sign == -1 ? "-" : "") << (ssize(n.x) ?
   → n.x.back() : 0);
  for(int i = ssize(n.x) - 2; i >= 0; --i)
   s << setfill('0') << setw(n.digits_per_elem) <<
    \hookrightarrow n.x[i];
  return s.str();
ostream& operator<<(ostream &o, const Num& n) {
  return o << to_string(n).c_str();</pre>
} // END HASH
// BEGIN HASH 5e0053
auto operator<=>(const Num& a, const Num& b) {
 if(a.sign != b.sign or ssize(a.x) != ssize(b.x))
    return ssize(a.x) * a.sign <=> ssize(b.x) *
     → b.sign;
  for(int i = ssize(a.x) - 1; i >= 0; --i)
    if(a.x[i] != b.x[i])
      return a.x[i] * a.sign <=> b.x[i] * b.sign;
  return strong_ordering::equal;
bool operator == (const Num& a, const Num& b) {
 return a.x == b.x and a.sign == b.sign;
} // END HASH
// BEGIN HASH 61131b
Num abs(Num n) { n.sign &= 1; return n; }
Num operator+(Num a, Num b) {
  int mode = a.sign * b.sign >= 0 ? a.sign |= b.sign,
  \rightarrow 1 : abs(b) > abs(a) ? swap(a, b), -1 : -1, carry
  for(int i = 0; i < max(ssize((mode == 1 ? a :</pre>
   → b).x), ssize(b.x)) or carry; ++i) {
    if(mode == 1 and i == ssize(a.x))
     a.x.emplace_back(0);
    a.x[i] += mode * (carrv + (i < ssize(b.x))?
    \rightarrow b.x[i] : 0));
    carry = a.x[i] >= a.base or a.x[i] < 0:
    a.x[i] -= mode * carry * a.base;
  return a.shorten();
} // FND HASH
Num operator-(Num a) { a.sign *= -1; return a; }
Num operator-(Num a, Num b) { return a + -b; }
// BEGIN HASH e17d1a
Num operator*(Num a, int b) {
 assert(abs(b) < a.base);</pre>
```

```
int carry = 0;
  for(int i = 0; i < ssize(a.x) or carry; ++i) {</pre>
    if(i == ssize(a.x))
      a.x.emplace back(0):
    LL cur = a.x[i] * LL(abs(b)) + carry;
    a.x[i] = int(cur % a.base);
    carry = int(cur / a.base);
 if(b < 0)
   a.sign *= -1;
  return a.shorten();
} // END HASH
// BEGIN HASH 7e782b
Num operator*(const Num& a, const Num& b) {
 c.x.resize(ssize(a.x) + ssize(b.x));
  REP(i, ssize(a.x))
    for(int j = 0, carry = 0; j < ssize(b.x) or</pre>
     carry; ++j) {
      LL cur = c.x[i + j] + a.x[i] * LL(j <
        ssize(b.x) ? b.x[j] : 0) + carry;
      c.x[i + j] = int(cur % a.base);
      carry = int(cur / a.base);
  c.sign = a.sign * b.sign;
 return c.shorten();
} // END HASH
// BEGIN HASH 53d883
Num operator/(Num a, int b) {
  assert(b != 0 and abs(b) < a.base);
  int carry = 0:
  for(int i = ssize(a.x) - 1; i >= 0; --i) {
    LL cur = a.x[i] + carry * LL(a.base);
    a.x[i] = int(cur / abs(b));
    carry = int(cur % abs(b));
 if(b < 0)
   a.sign *= -1:
  return a.shorten();
} // END HASH
// BEGIN HASH 150a87
// zwraca a * pow(a.base. b)
Num shift(Num a, int b) {
 vector v(b, 0):
  a.x.insert(a.x.begin(), v.begin(), v.end());
  return a.shorten();
Num operator/(Num a, Num b) {
 assert(ssize(b.x)):
  int s = a.sign * b.sign:
  Num c;
  a = abs(a):
  b = abs(b);
  for(int i = ssize(a.x) - ssize(b.x); i >= 0; --i) {
   if (a < shift(b, i)) continue;</pre>
    int l = 0, r = a.base - 1:
    while (l < r) {
      int m = (l + r + 1) / 2;
      if (shift(b * m, i) <= a)
      else
        r = m - 1;
    c = c + shift(l, i);
    a = a - shift(b * l, i):
  return c.shorten();
} // END HASH
// BEGIN HASH 08656c
template<typename T>
Num operator%(const Num& a, const T& b) { return a -
 \rightarrow ((a / b) * b); }
Num nwd(const Num& a, const Num& b) { return b ==
  Num() ? a : nwd(b, a % b): }
// END HASH
```

```
crt
```

```
#e206d9 , includes: extended-gcd \mathcal{O} (log n), crt(a , m, b , n) zwraca takie x, że x \bmod m = a oraz x \bmod n = b, m oraz n nie muszą być wzlędnie pierwsze, ale może nie być wtedy rozwiązania (assert wywali, ale można zmienić na return -1).
```

```
LL crt(LL a, LL m, LL b, LL n) {
    if(n > m) swap(a, b), swap(m, n);
    auto [d, x, y] = extended_gcd(m, n);
    assert((a - b) % d == 0);
    LL ret = (b - a) % n * x % n / d * m + a;
    return ret < 0 ? ret + m * n / d : ret;
}
```

determinant

#45753a, includes: matrix-header

 $\mathcal{O}\left(n^{3}\right)$, wyznacznik macierzy (modulo lub double)

```
T determinant(vector<vector<T>>& a) {
 int n = ssize(a);
 T res = 1;
 REP(i, n) {
   int b = i;
   FOR(i, i + 1, n - 1)
     if(abs(a[i][i]) > abs(a[b][i]))
       b = j;
   if(i != b)
     swap(a[i], a[b]), res = sub(0, res);
   res = mul(res, a[i][i]);
   if (equal(res, 0))
     return 0;
   FOR(i, i + 1, n - 1) {
     T v = divide(a[j][i], a[i][i]);
     if (not equal(v, 0))
       FOR(k, i + 1, n - 1)
         a[j][k] = sub(a[j][k], mul(v, a[i][k]));
 return res:
```

discrete-log

#466b80 . includes: simple-modulo

 $\mathcal{O}\left(\sqrt{m}\log n\right)$ czasowo, $\mathcal{O}\left(\sqrt{n}\right)$ pamięciowo, dla liczby pierwszej mod oraz $a,b \nmid mod$ znajdzie e takie że $a^e \equiv b \pmod{mod}$. Jak zwróci -1 to nie istnieje.

```
int discrete_log(int a, int b) {
 int n = int(sqrt(mod)) + 1;
 int an = 1:
 REP(i, n)
   an = mul(an, a);
 unordered_map<int, int> vals;
 int cur = b:
 FOR(q, 0, n) {
   vals[curl = q:
   cur = mul(cur, a):
 cur = 1;
 FOR(p, 1, n) {
   cur = mul(cur, an);
   if(vals.count(cur)) {
     int ans = n * p - vals[cur];
      return ans;
 return -1;
```

discrete-root

#7a0737, includes: primitive-root, discrete-log Dla pierwszego mod oraz $a\perp mod,k$ znajduje b takie, że $b^k=a$ (pierwiastek k-tego stopnia z a). Jak zwróci -1 to nie istnieje.

```
int discrete_root(int a, int k) {
```

```
int g = primitive_root();

int y = discrete_log(powi(g, k), a);

if(y == -1)

return -1;

return powi(g, y);

}

extended-gcd

#9c311b

\mathcal{O}(\log(\min(a,b))), dla danego (a,b) znajduje takie (gcd(a,b),x,y), že

ax + by = gcd(a,b), auto [gcd, x, y] = extended_gcd(a,
```

```
b);
tuple<LL, LL, LL> extended_gcd(LL a, LL b) {
   if(a == 0)
     return {b, 0, 1};
   auto [gcd, x, y] = extended_gcd(b % a, a);
   return {gcd, y - x * (b / a), x};
}
```

fft-mod

#79c6e2, includes: fft $\mathcal{O}(n \log n)$, conv mod(a, b) zwraca iloczyn wielomianów modulo.

ma wiekszą dokładność niż zwykłe fft.

```
vector<int> conv mod(vector<int> a, vector<int> b,
 int M) {
 if(a.emptv() or b.emptv()) return {};
 vector<int> res(ssize(a) + ssize(b) - 1);
 const int CUTOFF = 125;
 if (min(ssize(a), ssize(b)) <= CUTOFF) {</pre>
    if (ssize(a) > ssize(b))
      swap(a, b):
    REP (i, ssize(a))
      REP (i, ssize(b))
        res[i + j] = int((res[i + j] + LL(a[i]) *
         → b[j]) % M);
    return res;
 int B = 32 - __builtin_clz(ssize(res)), n = 1 << B;</pre>
 int cut = int(sqrt(M));
 vector<Complex> L(n), R(n), outl(n), outs(n);
REP(i, ssize(a)) L[i] = Complex((int) a[i] / cut,
   (int) a[i] % cut):
  REP(i, ssize(b)) R[i] = Complex((int) b[i] / cut,
    (int) b[i] % cut);
  fft(L), fft(R);
  REP(i, n) {
    int j = -i \& (n - 1);
    outl[j] = (L[i] + conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n);
    outs[j] = (L[i] - conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n)

→ / 1i:

 fft(outl), fft(outs);
  REP(i, ssize(res)) {
   LL av = LL(real(outl[i]) + 0.5), cv =
    → LL(imag(outs[i]) + 0.5);
    LL bv = LL(imag(outl[i]) + 0.5) +
    → LL(real(outs[i]) + 0.5);
    res[i] = int(((av % M * cut + bv) % M * cut + cv)
```

fft

7a313d

 \rightarrow % M):

return res:

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, conv(a, b) to iloczyn wielomianów.

```
// BEGIN HASH 81676a
using Complex = complex<double>;
void fft(vector<Complex> &a) {
  int n = ssize(a), L = 31 - __builtin_clz(n);
  static vector<Complex<long double>> R(2, 1);
  static vector<Complex> rt(2, 1);
  for(static int k = 2; k < n; k *= 2) {</pre>
```

```
R.resize(n), rt.resize(n);
    auto x = polar(1.0L, acosl(-1) / k):
    FOR(i, k, 2 * k - 1)
      rt[i] = R[i] = i & 1 ? R[i / 2] * x : R[i / 2]:
  vector<int> rev(n):
  REP(i, n) rev[i] = (rev[i / 2] | (i & 1) << L) / 2;
  REP(i, n) if(i < rev[i]) swap(a[i], a[rev[i]]);
  for(int k = 1; k < n; k *= 2) {
    for(int i = 0; i < n; i += 2 * k) REP(j, k) {</pre>
      Complex z = rt[j + k] * a[i + j + k]; // mozna

→ zoptowac rozpisując

      a[i + j + k] = a[i + j] - z;
      a[i + j] += z;
} // END HASH
vector<double> conv(vector<double> &a, vector<double>
 } (d3 ⊹
  if(a.empty() || b.empty()) return {};
  vector<double> res(ssize(a) + ssize(b) - 1);
  int L = 32 - __builtin_clz(ssize(res)), n = (1 <<</pre>

→ L);

  vector<Complex> in(n), out(n);
copy(a.begin(), a.end(), in.begin());
  REP(i, ssize(b)) in[i].imag(b[i]);
  fft(in):
  for(auto &x : in) x *= x;
  REP(i, n) out[i] = in[-i & (n - 1)] - coni(in[i]):
  REP(i, ssize(res)) res[i] = imag(out[i]) / (4 * n);
  return res;
qauss
#d36ccd.includes: matrix-header
\mathcal{O}(nm(n+m)), Wrzucam n vectorów {wsp_x0, wsp_x1, ...,
```

wsp_xm - 1, suma}, gauss wtedy zwraca liczbę rozwiązań (0, 1 albo 2 (tzn. nieskończoność)) oraz jedno poprawne rozwiązanie (o ile istnieje). Przykład gauss ({2, -1, 1, 7}, {1, 1, 1, 1}, {0,

```
1, -1, 6.5}) zwraca (1, {6.75, 0.375, -6.125}).
pair<int, vector<T>> gauss(vector<vector<T>> a) {
 int n = ssize(a); // liczba wierszy
  int m = ssize(a[0]) - 1; // liczba zmiennych
  vector<int> where(m, -1); // w ktorym wierszu jest
   → zdefiniowana i∏ta zmienna
  for(int col = 0, row = 0; col < m and row < n;</pre>
   → ++col) {
    int sel = row:
    for(int y = row; y < n; ++y)</pre>
     if(abs(a[y][col]) > abs(a[sel][col]))
    if(equal(a[sel][col], 0))
     continue;
    for(int x = col; x <= m; ++x)</pre>
     swap(a[sel][x], a[row][x]);
    // teraz sel jest nieaktualne
    where[col] = row;
    for(int v = 0: v < n: ++v)
     if(y != row) {
        T wspolczynnik = divide(a[y][col],
          a[row][col]);
        for(int x = col; x \le m; ++x)
          a[y][x] = sub(a[y][x], mul(wspolczynnik,
            → a[row][x]));
    ++row;
  vector<T> answer(m);
  for(int col = 0; col < m; ++col)</pre>
   if(where[col] != -1)
      answer[col] = divide(a[where[col]][m],
         a[where[col]][col]);
  for(int row = 0: row < n: ++row) {</pre>
   T qot = 0;
```

```
for(int col = 0; col < m; ++col)</pre>
    got = add(got, mul(answer[col], a[row][col]));
 if(not equal(got, a[row][m]))
    return {0, answer}:
for(int col = 0: col < m: ++col)</pre>
 if(where[col] == -1)
    return {2, answer};
return {1, answer};
```

integral #fad4ef

O(idk), zwraca całkę f na [l, r].

```
using D = long double:
D simpson(function<D (D)> f, D l, D r) {
 return (f(l) + 4 * f((l + r) / 2) + f(r)) * (r - l)
D integrate(function<D (D)> f, D l, D r, D s, D eps) {
 D m = (l + r) / 2;
 D sl = simpson(f, l, m), sr = simpson(f, m, r), s2
 if(abs(s2 - s) < 15 * eps or r - l < 1e-10)
   return s2 + (s2 - s) / 15;
  return integrate(f, l, m, sl, eps / 2)
   + integrate(f, m, r, sr, eps / 2);
D integrate(function<D (D)> f, D l, D r) {
 return integrate(f, l, r, simpson(f, l, r), 1e-8);
```

lagrange-consecutive

#06efb5.includes: simple-modulo $\mathcal{O}(n)$, przyjmuje wartości wielomianu w punktach $0, 1, \dots, n-1$ i wylicza jego wartość w x. lagrange_consecutive($\{2, 3, 4\}, 3\}$ ==

```
int lagrange_consecutive(vector<int> y, int x) {
 int n = ssize(y), fac = 1, pref = 1, suff = 1, ret
  FOR(i, 1, n) fac = mul(fac, i);
  fac = inv(fac):
  REP(i, n) {
   fac = mul(fac, n - i);
   y[i] = mul(y[i], mul(pref, fac));
   y[n-1-i] = mul(y[n-1-i], mul(suff, mul(i
     % 2 ? mod - 1 : 1, fac)));
   pref = mul(pref, sub(x, i));
   suff = mul(suff, sub(x, n - 1 - i)):
  REP(i, n) ret = add(ret, v[i]):
 return ret;
```

matrix-header

#a1aa3e

Funkcje pomocnicze do algorytmów macierzowych.

```
#if 1
#ifdef CHANGABLE MOD
int mod = 998'244'353:
#else
constexpr int mod = 998'244'353:
#endif
// BEGIN HASH 2216e3
bool equal(int a, int b) {
 return a == b;
int mul(int a, int b) {
 return int(a * LL(b) % mod);
int add(int a, int b) {
 return a >= mod ? a - mod : a;
```

```
int powi(int a, int b) {
  for(int ret = 1;; b /= 2) {
   if(b == 0)
      return ret;
    if(b & 1)
     ret = mul(ret, a);
    a = mul(a, a);
int inv(int x) {
 return powi(x, mod - 2):
int divide(int a, int b) {
 return mul(a, inv(b)):
int sub(int a, int b) {
return add(a, mod - b);
using T = int;
// END HASH
#else
// BEGIN HASH a32baf
constexpr double eps = 1e-9;
bool equal(double a, double b) {
 return abs(a - b) < eps;
#define OP(name, op) double name(double a, double b)

→ { return a op b: }

OP(mul, *)
OP(add, +)
OP(divide, /)
OP(sub, -)
using T = double:
// END HASH
#endif
```

matrix-inverse

#9f7607.includes: matrix-header

 $\mathcal{O}\left(n^{3}\right)$, odwrotność macierzy (modulo lub double). Zwraca rząd macierzy. Dla odwracalnych macierzy (rząd = n) w a znajdzie się jej odwrotność.

```
int inverse(vector<vector<T>>& a) {
 int n = ssize(a);
 vector<int> col(n):
 vector h(n, vector<T>(n));
 REP(i, n)
   h[i][i] = 1, col[i] = i;
 REP(i, n) {
   int r = i, c = i;
   FOR(i, i, n - 1) FOR(k, i, n - 1)
     if(abs(a[i][k]) > abs(a[r][c]))
       r = j, c = k;
   if (equal(a[r][c], 0))
     return i:
    a[i].swap(a[r]):
   h[i].swap(h[r]);
    REP(j, n)
     swap(a[j][i], a[j][c]), swap(h[j][i], h[j][c]);
    swap(col[i], col[c]);
   T v = a[i][i]:
   FOR(j, i + 1, n - 1) {
     T f = divide(a[j][i], v);
     a[i][i] = 0:
     FOR(k, i + 1, n - 1)
      a[j][k] = sub(a[j][k], mul(f, a[i][k]));
     REP(k, n)
       h[j][k] = sub(h[j][k], mul(f, h[i][k]));
   FOR(j, i + 1, n - 1)
     a[i][j] = divide(a[i][j], v);
     h[i][j] = divide(h[i][j], v);
   a[i][i] = 1;
```

```
for(int i = n - 1; i > 0; --i) REP(j, i) {
 T v = a[j][i];
   h[j][k] = sub(h[j][k], mul(v, h[i][k]));
REP(i, n)
  REP(j, n)
    a[col[i]][col[j]] = h[i][j];
return n;
```

miller-rabin

 $\mathcal{O}(\log^2 n)$ test pierwszości Millera-Rabina, działa dla long lonaów.

```
LL llmul(LL a, LL b, LL m) {
 return LL(__int128_t(a) * b % m);
LL llpowi(LL a, LL n, LL m) {
 for (LL ret = 1:: n /= 2) {
    if (n == 0)
     return ret:
    if (n % 2)
     ret = llmul(ret, a, m);
    a = llmul(a, a, m);
bool miller rabin(LL n) {
 if(n < 2) return false;</pre>
 int r = 0;
 LL d = n - 1;
  while(d \% 2 == 0)
   d /= 2, r++;
 for(int a : {2, 325, 9375, 28178, 450775, 9780504,
  → 1795265022}) {
   if (a % n == 0) continue;
    LL x = llpowi(a, d, n);
    if(x == 1 || x == n - 1)
     continue:
    bool composite = true:
    REP(i, r - 1) {
     x = llmul(x, x, n);
     if(x == n - 1) {
        composite = false;
        break;
    if(composite) return false;
 return true;
```

multiplicative

#6a710c, includes: sieve

 $\mathcal{O}(n)$, mobius(n) oblicza funkcie Möbiusa na [0..n], totient(n) oblicza funkcie Eulera na [0..n], wartości w 0 niezdefiniowane.

```
// BEGIN HASH f3b0be
vector<int> mobius(int n) {
 sieve(n);
 vector<int> ans(n + 1, 0);
 if (n) ans[1] = 1;
 FOR(i, 2, n) {
   int p = prime_div[i];
   if (i / p \% p) ans [i] = -ans [i / p]:
 return ans;
} // END HASH
// BEGIN HASH 0a67bf
vector<int> totient(int n) {
 sieve(n);
 vector<int> ans(n + 1, 1);
 FOR(i, 2, n) {
   int p = prime_div[i];
```

```
ans[i] = ans[i / p] * (p - bool(i / p % p));
  return ans;
} // END HASH
#cae153.includes: simple-modulo
```

ntt

```
\mathcal{O}(n \log n) mnożenie wielomianów mod 998244353.
// BEGIN HASH a27376
using vi = vector<int>:
constexpr int root = 3;
void ntt(vi& a, int n, bool inverse = false) {
  assert((n & (n - 1)) == 0);
 a.resize(n):
  vi b(n);
  for(int w = n / 2; w; w /= 2, swap(a, b)) {
    int r = powi(root, (mod - 1) / n * w), m = 1;
    for(int i = 0; i < n; i += w * 2, m = mul(m, r))
    → REP(j, w) {
      int u = a[i + j], v = mul(a[i + j + w], m);
     b[i / 2 + j] = add(u, v);
     b[i / 2 + j + n / 2] = sub(u, v);
  if(inverse) {
    reverse(a.begin() + 1, a.end());
    int invn = inv(n):
    for(int& e : a) e = mul(e, invn);
} // END HASH
vi conv(vi a, vi b) {
 if(a.empty() or b.empty()) return {};
  int l = ssize(a) + ssize(b) - 1, sz = 1 << __lg(2 *</pre>

    □ 1 - 1):

  ntt(a, sz), ntt(b, sz):
  REP(i, sz) a[i] = mul(a[i], b[i]);
  ntt(a, sz, true), a.resize(l);
  return a:
рi
#5af6fc
pi.query(d); // musi zachodzic d | n
```

 $\mathcal{O}(n^{\frac{3}{4}})$, liczba liczb pierwszych na przedziale [1, n]. Pi pi(n);

```
struct Pi {
 vector<LL> w, dp;
 int id(LL v) {
   if (v <= w.back() / v)
     return int(v - 1):
   return ssize(w) - int(w.back() / v);
  Pi(LL n) {
   for (LL i = 1; i * i <= n; ++i) {
     w.push back(i):
     if (n / i != i)
       w.emplace_back(n / i);
   sort(w.begin(), w.end());
   for (LL i : w)
     dp.emplace_back(i - 1);
   for (LL i = 1; (i + 1) * (i + 1) <= n; ++i) {
     if (dp[i] == dp[i - 1])
       continue:
     for (int j = ssize(w) - 1; w[j] >= (i + 1) * (i
       dp[j] = dp[id(w[j] / (i + 1))] - dp[i - 1];
 LL query(LL v) {
   assert(w.back() % v == 0);
   return dp[id(v)];
```

primitive-root

#8870d1.includes: simple-modulo, rho-pollard $\mathcal{O}\left(\log^2(mod)\right)$, dla pierwszego mod znajduje generator modulo mod(z być może spora stała).

```
int primitive_root() {
 if(mod == 2)
   return 1;
  int a = mod - 1:
  vector<LL> v = factor(q);
  vector<int> fact:
  REP(i. ssize(v))
   if(!i or v[i] != v[i - 1])
      fact.emplace_back(v[i]);
  while(true) {
    int a = rd(2, a):
    auto is_qood = [&] {
      for(auto &f : fact)
        if(powi(g, q / f) == 1)
          return false:
      return true;
    if(is_good())
      return g;
```

pythagorean-triples

Wyznacza wszystkie trójki (a, b, c) takie, że $a^2 + b^2 = c^2$. gcd(a,b,c) = 1 oraz c < limit. Zwraca tylko jedną z(a,b,c) oraz

```
vector<tuple<int, int, int>> pythagorean_triples(int
 limit) {
  vector<tuple<int, int, int>> ret;
  function<void(int, int, int)> gen = [&](int a, int
  → b, int c) {
   if (c > limit)
     return:
    ret.emplace_back(a, b, c);
   REP(i, 3) {
      gen(a + 2 * b + 2 * c, 2 * a + b + 2 * c, 2 * a
      \rightarrow + 2 * b + 3 * c);
      a = -a:
      if (i) b = -b;
 };
 gen(3, 4, 5);
 return ret;
```

rho-pollard

#2b0d5e, includes: miller-rab

 $\mathcal{O}(n^{\frac{1}{4}})$, factor(n) zwraca vector dzielników pierwszych n, niekoniecznie posortowany, get_pairs(n) zwraca posortowany vector par (dzielnik pierwszych, krotność) dla liczby n_i all_factors(n) zwraca vector wszystkich dzielników n_i niekoniecznie posortowany, factor(12) = {2, 2, 3}, factor(545423) = {53, 41, 251};, get_pairs(12) = {(2, 2), (3, 1)}, all_factors(12) = {1, 3, 2, 6, 4,

```
// BEGIN HASH ffa3b2
LL rho pollard(LL n) -
 if(n % 2 == 0) return 2;
  for(LL i = 1:: i++) {
    auto f = [\&](LL x) \{ return (llmul(x, x, n) + i) \}
    → % n; };
    LL x = 2, y = f(x), p;
   while((p = \_gcd(n - x + y, n)) == 1)
     x = f(x), y = f(f(y));
   if(p != n) return p;
vector<LL> factor(LL n) {
```

```
if(n == 1) return {};
 if(miller rabin(n)) return {n}:
 LL x = rho_pollard(n);
 auto l = factor(x), r = factor(n / x);
 l.insert(l.end(), r.begin(), r.end());
 return l:
} // END HASH
vector<pair<LL, int>> get_pairs(LL n) {
 auto v = factor(n):
 sort(v.begin(), v.end());
 vector<pair<LL, int>> ret;
 REP(i, ssize(v)) {
   int x = i + 1;
   while (x < ssize(v) \text{ and } v[x] == v[i])
   ret.emplace_back(v[i], x - i);
   i = x - 1;
 return ret;
vector<LL> all_factors(LL n) {
 auto v = get_pairs(n);
 vector<LL> ret;
 function<void(LL,int)> gen = [&](LL val, int p) {
   if (p == ssize(v)) {
     ret.emplace_back(val);
     return:
   auto [x, cnt] = v[p]:
   qen(val, p + 1);
   REP(i, cnt) {
     val *= x;
     gen(val, p + 1);
 };
 gen(1, 0);
 return ret;
```

sieve

#e4c334

 $\mathcal{O}(n)$, sieve(n) przetwarza liczby do n włacznie, comp[i] oznacza czy i jest złożone, primes zawiera wszystkie liczby pierwsze <= n. prime_div[i] zawiera najmniejszy dzielnik pierwszy i, na CF dla n = 1e8 działa w 1.2s.

```
vector<bool> comp:
vector<int> primes, prime_div;
void sieve(int n) {
 primes.clear();
 comp.resize(n + 1);
 prime div.resize(n + 1):
 FOR(i, 2, n) {
   if (!comp[i]) primes.emplace back(i).
      prime_div[i] = i;
    for (int p : primes) {
     int x = i * p;
     if (x > n) break;
     comp[x] = true;
      prime_div[x] = p;
     if (i % p == 0) break:
 }
```

simple-modulo #ec6f32

podstawowe operacje na modulo, pamiętać o constexpr.

```
// BEGIN HASH 368fc1
#ifdef CHANGABLE MOD
int mod = 998'244'353:
#else
constexpr int mod = 998'244'353;
int add(int a, int b) {
```

```
a += b;
 return a >= mod ? a - mod : a:
int sub(int a, int b) {
 return add(a, mod - b);
int mul(int a, int b) {
 return int(a * LL(b) % mod);
int powi(int a, int b) {
 for(int ret = 1;; b /= 2) {
   if(b == 0)
     return ret;
    if(b & 1)
     ret = mul(ret, a);
    a = mul(a, a);
int inv(int x) {
 return powi(x, mod - 2);
} // END HASH
struct BinomCoeff {
 vector<int> fac, rev;
 BinomCoeff(int n) {
   fac = rev = vector(n + 1, 1);
    FOR(i, 1, n) fac[i] = mul(fac[i - 1], i);
   rev[n] = inv(fac[n]):
    for(int i = n; i > 0; --i)
     rev[i - 1] = mul(rev[i], i);
 int operator()(int n, int k) {
    return mul(fac[n], mul(rev[n - k], rev[k]));
};
```

tonelli-shanks

 $\mathcal{O}(\log^2(p))$, dla pierwszego p oraz $0 \le a \le p-1$ znajduje takie x, że $x^2 \equiv a \pmod{p}$ lub -1 jeżeli takie x nie istnieje, można przepisać by działało dla LL

```
int mul(int a, int b, int p) {
 return int(a * LL(b) % p);
int powi(int a, int b, int p) {
 for (int ret = 1;; b /= 2) {
   if (!b) return ret:
   if (b & 1) ret = mul(ret, a, p):
   a = mul(a, a, p);
int tonelli shanks(int a, int p) {
 if (a == 0) return 0;
 if (p == 2) return 1:
 if (powi(a, p / 2, p) != 1) return -1;
 int q = p - 1, s = 0, z = 2;
 while (q \% 2 == 0) q /= 2, ++s;
 while (powi(z, p / 2, p) == 1) ++z;
 int c = powi(z, q, p), t = powi(a, q, p);
 int r = powi(a, q / 2 + 1, p);
 while (t != 1) {
   int i = 0. x = t:
   while (x != 1) x = mul(x, x, p), ++i;
   c = powi(c, 1 << (s - i - 1), p); // 1// d/a LL
   r = mul(r, c, p), c = mul(c, c, p);
   t = mul(t, c, p), s = i;
 return r;
```

xor-base

#92d51f

 $\mathcal{O}\left(nB+B^2
ight)$ dla B=bits, dla S wyznacza minimalny zbiór B taki, że każdy element S można zapisać jako xor jakiegoś podzbioru

```
int highest_bit(int ai) {
 return ai == 0 ? 0 : __lg(ai) + 1;
constexpr int bits = 30;
vector<int> xor_base(vector<int> elems) {
 vector<vector<int>> at_bit(bits + 1);
 for(int ai : elems)
   at_bit[highest_bit(ai)].emplace_back(ai);
  for(int b = bits; b >= 1; --b)
    while(ssize(at_bit[b]) > 1) {
     int ai = at_bit[b].back();
     at_bit[b].pop_back();
     ai ^= at_bit[b].back();
     at_bit[highest_bit(ai)].emplace_back(ai);
 at_bit.erase(at_bit.begin());
 REP(b0, bits - 1)
   for(int a0 : at_bit[b0])
     FOR(b1, b0 + 1, bits - 1)
        for(int &a1 : at_bit[b1])
         if((a1 >> b0) & 1)
           a1 ^= a0;
  vector<int> ret;
 for(auto &v : at_bit) {
   assert(ssize(v) <= 1);</pre>
   for(int ai : v)
     ret.emplace back(ai):
 return ret:
```

Struktury danych (4)

associative-queue

#3e4a47

Kolejka wspierająca dowolną operację łączną, $\mathcal{O}(1)$ zamortyzowany. Konstruktor przyjmuje dwuargumentową funkcję oraz jej element neutralny. Dla minów jest AssocQueue<int> q([](int a, int b){ return min(a, b); }, numeric_limits<int>::max());

```
template<typename T>
struct AssocQueue {
  using fn = function<T(T, T)>;
 vector<pair<T, T>> s1, s2; // {x, f(pref)}
 AssocQueue(fn _f, T e = T()) : f(_f), s1(\{e, e\}\}),
  → s2({{e, e}}) {}
  void mv() {
   if (ssize(s2) == 1)
     while (ssize(s1) > 1) {
        s2.emplace_back(s1.back().first,
          f(s1.back().first, s2.back().second));
        s1.pop_back();
 void emplace(T x) {
   s1.emplace_back(x, f(s1.back().second, x));
  void pop() {
   mv();
   s2.pop_back();
 T calc() {
   return f(s2.back().second, s1.back().second);
 T front() {
   mv();
   return s2.back().first;
 int size() {
   return ssize(s1) + ssize(s2) - 2;
 void clear() {
   s1.resize(1);
```

```
s2.resize(1);
};
fenwick-tree-2d
#692f3b .includes: fenwick-tree
\mathcal{O}(\log^2 n), pamięć \mathcal{O}(n \log n), 2D offline, wywołujemy
preprocess(x, y) na pozycjach, które chcemy updateować, później
init(). update(x, y, val) dodaje val do [x, y], query(x, y)
zwraca sumę na prostokącie (0,0)-(x,y).
struct Fenwick2d {
  vector<vector<int>> ys;
  vector<Fenwick> ft;
  Fenwick2d(int limx) : ys(limx) {}
  void preprocess(int x, int y) {
    for(; x < ssize(ys); x \mid = x + 1)
      ys[x].push_back(y);
  void init() {
    for(auto &v : ys) {
      sort(v.begin(), v.end());
      ft.emplace_back(ssize(v));
  int ind(int x, int y) {
    auto it = lower_bound(ys[x].begin(), ys[x].end(),
    return int(distance(ys[x].begin(), it));
  void update(int x, int y, LL val) {
    for(; x < ssize(ys); x |= x + 1)</pre>
      ft[x].update(ind(x, y), val);
  LL query(int x, int y) {
    LL sum = 0;
    for(x++; x > 0; x &= x - 1)
      sum += ft[x - 1].query(ind(x - 1, y + 1) - 1);
fenwick-tree
```

#910494

 $\mathcal{O}\left(\log n\right)$, indeksowane od 0, update (pos , val) dodaje val do elementu pos, query (pos) zwraca sumę [0,pos].

find-union

:3dcbd

 $\mathcal{O}(\alpha(n))$, mniejszy do wiekszego.

```
struct FindUnion {
  vector<int> rep;
  int size(int x) { return -rep[find(x)]; }
  int find(int x) {
    return rep[x] < 0 ? x : rep[x] = find(rep[x]);
}</pre>
```

```
bool same_set(int a, int b) { return find(a) ==
    find(b); }
bool join(int a, int b) {
    a = find(a), b = find(b);
    if(a == b)
        return false;
    if(-rep[a] < -rep[b])
        swap(a, b);
    rep[a] += rep[b];
    rep[b] = a;
    return true;
}
FindUnion(int n) : rep(n, -1) {}
};</pre>
```

hash-map

#ede6ad , includes: <ext/pb_ds/assoc_container.hpp>

O(1), trzeba przed includem dać undef GLIBCXX DEBUG.

```
using namespace __gnu_pbds;
struct chash {
  const uint64_t C = LL(2e18 * acosl(-1)) + 69;
  const int RANDOM = mt19937(0)();
  size_t operator()(vint64_t x) const {
    return __builtin_bswap64((x^RANDOM) * C);
  }
};
template<class L, class R>
  using hash_map = gp_hash_table<L, R, chash>;
```

line-container

#45779b

 $\mathcal{O}(\log n)$ set dla funkcji liniowych, add(a, b) dodaje funkcję y=ax+b query(x) zwraca największe y w punkcie x.

```
struct Line {
 mutable LL a, b, p;
 LL eval(LL x) const { return a * x + b; }
 bool operator<(const Line & o) const { return a <</pre>
  → o.a; }
 bool operator<(LL x) const { return p < x; }</pre>
struct LineContainer : multiset<Line, less<>> {
 // jak double to inf = 1 / .0, div(a, b) = a / b
 const LL inf = LLONG MAX:
 LL div(LL a, LL b) { return a / b - ((a ^{\circ} b) < 0 &&
   a % b); }
 bool intersect(iterator x, iterator y) {
   if(y == end()) { x->p = inf; return false; }
   if(x->a == y->a) x->p = x->b > y->b ? inf : -inf;
   else x->p = div(y->b - x->b, x->a - y->a);
   return x->p >= v->p:
 void add(LL a, LL b) {
   auto z = insert({a, b, 0}), y = z++, x = y;
   while(intersect(y, z)) z = erase(z);
   if(x != begin() && intersect(--x, y))
     intersect(x, erase(v)):
   while((y = x) != begin() && (--x)->p >= y->p)
     intersect(x, erase(v)):
 LL query(LL x) {
   assert(!empty());
   return lower_bound(x)->eval(x);
```

ordered-set

#0a779f, includes: <ext/pb_ds/assoc_container.hpp>, <ext/pb_ds/tree_policy.hpp> insert(x) dodaje element x (nie ma emplace), find_by_order(i) zwraca iterator do i-tego elementu, order_of_key(x) zwraca ile jest mniejszych elementów (x nie musi być w secie). Jeśli chcemy multiseta, to używamy par (val. id).

```
using namespace __gnu_pbds;
template<class T> using ordered_set = tree<
  T,
  null_type,
  less<T>,
  rb_tree_tag,
  tree_order_statistics_node_update
>;
```

range-add

#65c934, includes: fenwick-tree

 $\mathcal{O}\left(\log n\right)$ drzewo przedział-punkt (+,+), wszystko indexowane od 0, update (1, r, val) dodaje val na przedziale [l,r], query (pos) zwraca wartość elementu pos.

```
struct RangeAdd {
  Fenwick f;
  RangeAdd(int n) : f(n) {}
  void update(int l, int r, LL val) {
    f.update(l, val);
    f.update(r + 1, -val);
  }
  LL query(int pos) {
    return f.query(pos);
  }
};
```

rmq

#a697

 $\mathcal{O}(n\log n)$ czasowo i pamięciowo, Range Minimum Query z użyciem sparse table, zapytanie jest w $\mathcal{O}(1)$.

treap

 $\mathcal{O}\left(\log n\right)$ Implict Treap, wszystko indexowane od 0, do Node dopisujemy jakie chcemy mieć trzymać dodatkowo dane. Jeśli chcemy robić lazy, to wykonania push należy wstawić tam gdzie oznaczono komentarzem.

```
namespace Treap {
 // BEGIN HASH
 mt19937 rng_key(0);
 struct Node {
   int prio, cnt = 1;
    Node *l = nullptr, *r = nullptr;
    Node() : prio(int(rng_key())) {}
    ~Node() { delete l; delete r; }
 using pNode = Node*:
 int get_cnt(pNode t) { return t ? t->cnt : 0; }
 void update(pNode t) {
    if (!t) return;
    // push(t);
    t \rightarrow cnt = get_cnt(t \rightarrow l) + get_cnt(t \rightarrow r) + 1;
 void split(pNode t, int i, pNode &l, pNode &r) {
    if (!t) {
     l = r = nullptr;
```

```
return;
  // push(t);
 if (i <= get cnt(t->l))
   split(t->1, i, l, t->1), r = t;
   split(t->r, i - qet_cnt(t->l) - 1, t->r, r), l
 update(t);
void merge(pNode &t, pNode l, pNode r) {
 if (!l or !r) t = l ?: r:
  else if (l->prio > r->prio) {
   // push(1):
   merge(l->r, l->r, r), t = l;
  else {
   // push(r);
   merge(r->1, l, r->l), t = r;
 update(t);
} // END HASH
void apply_on_interval(pNode &root, int l, int r,
→ function<void (pNode)> f) {
  pNode left, mid, right;
 split(root, r + 1, mid, right);
  split(mid, l, left, mid):
  assert(l <= r and mid);</pre>
  f(mid):
  merge(mid, left, mid);
 merge(root, mid, right);
```

Grafy (5)

2sat

fe211/8

 $\mathcal{O}\left(n+m\right)$, Zwraca poprawne przyporządkowanie zmiennym logicznym dla problemu 2-SAT, albo mówi, że takie nie istnieje. Konstruktor przyjmuje liczbę zmiennych, \sim oznacza negację zmiennej. Po wywołaniu solve(), values[0..n-1] zawiera wartości rozwiazania.

```
struct TwoSat {
 int n;
 vector<vector<int>> gr;
 vector<int> values;
 TwoSat(int _n = 0) : n(_n), gr(2 * n) {}
 void either(int f, int j) {
   f = max(2 * f, -1 - 2 * f)
   j = max(2 * j, -1 - 2 * j);
    gr[f].emplace_back(j ^ 1);
   gr[j].emplace_back(f ^ 1);
 void set_value(int x) { either(x, x); }
 void implication(int f, int j) { either(~f, j); }
 int add_var() {
   gr.emplace back():
   gr.emplace back():
   return n++;
 void at_most_one(vector<int>& li) {
   if(ssize(li) <= 1) return:</pre>
    int cur = ~li[0];
    FOR(i, 2, ssize(li) - 1) {
     int next = add_var();
     either(cur, ~li[i]);
     either(cur, next);
     either(~li[i], next);
     cur = ~next;
   either(cur, ~li[1]);
 vector<int> val, comp, z;
```

```
int t = 0;
  int dfs(int i) {
   int low = val[i] = ++t, x;
   z.emplace back(i):
    for(auto &e : qr[i]) if(!comp[e])
     low = min(low, val[e] ?: dfs(e));
    if(low == val[i]) do {
     x = z.back(); z.pop_back();
      comp[x] = low;
      if (values[x >> 1] == -1)
        values[x >> 1] = x & 1;
   } while (x != i):
   return val[i] = low;
  bool solve() {
   values.assign(n, -1);
   val.assign(2 * n, 0);
    comp = val;
    REP(i, 2 * n) if(!comp[i]) dfs(i);
   REP(i, n) if(comp[2 * i] == comp[2 * i + 1])
     → return 0:
   return 1;
};
```

biconnected #e53996

 $\mathcal{O}\left(n+m\right)$, dwuspójne składowe, mosty oraz punkty artykulacji. po skonstruowaniu, bicon = zbiór list id krawędzi, bridges = lista id krawędzi będącymi mostami, arti_points = lista wierzchołków będącymi punktami artykulacji. Tablice są nieposortowane. Wspiera multikrawędzie i wiele spóinych, ale nie petle.

```
struct Low {
 vector<vector<int>> graph;
 vector<int> low, pre;
 vector<pair<int, int>> edges;
 vector<vector<int>> bicon:
 vector<int> bicon_stack, arti_points, bridges;
  int atime = 0:
  void dfs(int v, int p) {
   low[v] = pre[v] = gtime++;
    bool considered_parent = false;
   int son count = 0:
    bool is_arti = false;
   for(int e : graph[v]) {
      int u = edges[e].first ^ edges[e].second ^ v;
      if(u == p and not considered_parent)
       considered_parent = true;
      else if(pre[u] == -1) {
       bicon_stack.emplace_back(e);
        dfs(u, v):
        low[v] = min(low[v], low[u]);
        if(low[u] >= pre[v]) {
          bicon.emplace_back();
          qo ₹
            bicon.back().emplace_back(bicon_stack.back());
            bicon stack.pop back():
         } while(bicon.back().back() != e);
        ++son count:
       if(p != -1 and low[u] >= pre[v])
          is_arti = true;
        if(low[u] > pre[v])
          bridges.emplace back(e):
      else if(pre[v] > pre[u]) {
        low[v] = min(low[v], pre[u]);
       bicon_stack.emplace_back(e);
   if(p == -1 and son_count > 1)
      is arti = true:
   if(is_arti)
      arti points.emplace back(v):
```

```
Low(int n, vector<pair<int, int>> _edges) :
    graph(n), low(n), pre(n, -1), edges(_edges) {
    REP(i, ssize(edges)) {
        auto [v, u] = edges[i];
#ifdef LOCAL
        assert(v != u);
#endif
    graph[v].emplace_back(i);
    graph[v].emplace_back(i);
    }
REP(v, n)
    if(pre[v] == -1)
        dfs(v, -1);
};
```

eulerian-path

 $\mathcal{O}(n+m)$, ścieżka eulera. Zwraca tupla (exists, ids, vertices). W exists jest informacja czy jest ścieżka/cykl eulera, ids zawiera id kolejnych krawędzi, vertices zawiera listę wierzchołków na tej ścieżce. Dla cyklu, vertices[0] == vertices[m].

```
tuple<bool, vector<int>, vector<int>>
+ eulerian_path(int n, const vector<pair<int, int>>
 &edges, bool directed) {
 vector<int> in(n);
 vector<vector<int>> adj(n);
 int start = 0:
 REP(i, ssize(edges)) {
   auto [a, b] = edges[i];
   ++in[b];
   adj[a].emplace_back(i);
   if (not directed)
     adj[b].emplace_back(i);
 int cnt_in = 0, cnt_out = 0;
 REP(i, n) {
   if (directed) {
     if (abs(ssize(adj[i]) - in[i]) > 1)
       return {}:
     if (in[i] < ssize(adj[i]))</pre>
       start = i, ++cnt in:
       cnt out += in[i] > ssize(adi[i]):
   else if (ssize(adj[i]) % 2)
     start = i, ++cnt_in;
 vector<int> ids, vertices;
 vector<bool> used(ssize(edges)):
 function < void (int) > dfs = [&](int v) {
   while (ssize(adj[v])) {
     int id = adj[v].back(), u = v ^ edges[id].first
      → ^ edges[id].second:
     adj[v].pop_back();
     if (used[id]) continue:
     used[id] = true;
     dfs(u):
     ids.emplace back(id):
 };
 dfs(start);
 if (cnt_in + cnt_out > 2 or not
  → all_of(used.begin(), used.end(), identity{}))
   return {}:
 reverse(ids.begin(), ids.end());
 if (ssize(ids))
   vertices = {start};
 for (int id : ids)
   vertices.emplace_back(vertices.back() ^
     edges[id].first ^ edges[id].second);
 return {true, ids, vertices};
```

hld #013f82

 $\mathcal{O}\left(q\log n\right)$ Heavy-Light Decomposition. $\mathtt{get_vertex}(v)$ zwraca pozycję odpowiadającą wierzchołkowi. $\mathtt{get_path}(v, u)$ zwraca przedziały do obsługiwania drzewem przedziałowym. $\mathtt{get_path}(v, u)$ jeśli robisz operacje na wierzchołkach. $\mathtt{get_path}(v, u, false)$ jeśli na krawędziach (nie zawiera lca). $\mathtt{get_subtree}(v)$ zwraca przedział preorderów odpowiadający podrzewu v.

```
struct HLD {
// BEGIN HASH 32f81f
 vector<vector<int>> &adj;
 vector<int> sz, pre, pos, nxt, par;
 int t = 0;
 void init(int v, int p = -1) {
   par[v] = p;
   sz[v] = 1:
    if(ssize(adj[v]) > 1 && adj[v][0] == p)
     swap(adj[v][0], adj[v][1]);
    for(int &u : adj[v]) if(u != par[v]) {
     init(u, v);
     sz[v] += sz[u];
     if(sz[u] > sz[adj[v][0]])
       swap(u, adj[v][0]);
 void set paths(int v) {
   pre[v] = t++;
   for(int &u : adj[v]) if(u != par[v]) {
     nxt[u] = (u == adj[v][0] ? nxt[v] : u);
     set_paths(u);
   pos[v] = t;
 HLD(int n, vector<vector<int>> &_adj)
   : adj(_adj), sz(n), pre(n), pos(n), nxt(n),
     → par(n) {
   init(0), set_paths(0);
 } // END HASH
 int lca(int v, int u) {
    while(nxt[v] != nxt[u]) {
     if(pre[v] < pre[u])</pre>
       swap(v, u);
     v = par[nxt[v]];
   return (pre[v] < pre[u] ? v : u);</pre>
 vector<pair<int, int>> path_up(int v, int u) {
   vector<pair<int, int>> ret;
    while(nxt[v] != nxt[u]) {
     ret.emplace_back(pre[nxt[v]], pre[v]);
     v = par[nxt[v]];
    if(pre[u] != pre[v]) ret.emplace_back(pre[u] + 1,
     pre[v]);
    return ret:
 int get_vertex(int v) { return pre[v]; }
 vector<pair<int, int>> get_path(int v, int u, bool
   add_lca = true) {
   int w = lca(v, u);
    auto ret = path_up(v, w);
    auto path_u = path_up(u, w);
    if(add_lca) ret.emplace_back(pre[w], pre[w]);
    ret.insert(ret.end(), path_u.begin(),
     path_u.end());
    return ret;
 pair<int, int> get_subtree(int v) { return {pre[v],
  → pos[v] - 1}; }
```

SCC #a1bad8

konstruktor $\mathcal{O}(n)$, get_compressed $\mathcal{O}(n \log n)$. group [v] to numer silnie spójnej wierzchołka v, order to toposort, w którym krawedzie ida w lewo (z lewej są liście), get_compressed() zwraca graf silnie spójnych, get_compressed(false) nie usuwa multikrawedzi.

```
struct SCC {
 int n;
 vector<vector<int>> &graph:
 int group_cnt = 0;
 vector<int> group;
  vector<vector<int>> rev_graph;
 vector<int> order;
  void order_dfs(int v) {
   group[v] = 1;
    for(int u : rev_graph[v])
     if(group[u] == 0)
        order_dfs(u);
   order.emplace_back(v);
  void group_dfs(int v, int color) {
   group[v] = color;
    for(int u : graph[v])
     if(group[u] == -1)
        group_dfs(u, color);
  SCC(vector<vector<int>> &_graph) : graph(_graph) {
   n = ssize(graph);
    rev graph.resize(n):
    REP(v, n)
     for(int u : graph[v])
       rev_graph[u].emplace_back(v);
    group.resize(n);
    REP(v, n)
     if(group[v] == 0)
        order_dfs(v);
    reverse(order.begin(), order.end());
    debug(order);
    group.assign(n, -1);
    for(int v : order)
     if(group[v] == -1)
       group_dfs(v, group_cnt++);
 vector<vector<int>> get_compressed(bool delete_same
    vector<vector<int>> ans(group_cnt);
    REP(v, n)
     for(int u : graph[v])
        if(aroup[v] != aroup[u])
          ans[group[v]].emplace_back(group[u]);
    if(not delete_same)
     return ans;
    REP(v, group_cnt) {
     sort(ans[v].begin(), ans[v].end());
     ans[v].erase(unique(ans[v].begin(),
      → ans[v].end()), ans[v].end());
   return ans;
```

toposort

renumerate_vertices(graph,

 $\mathcal{O}\left(n\right)$, get_toposort_order(g) zwraca listę wierzchołków takich, że krawędzie są od wierzchołków wcześniejszych w liście do późniejszych. get_new_vertex_id_from_order(order) zwraca odwrotność tej permutacji, tzn. dla każdego wierzchołka trzyma jego nowy numer, aby po przenumerowaniu grafu istniały krawędzie tylko do wierzchołków o większych numerach. permute(elems, new_id) zwraca przepermutowana tablice elems według nowych numerów wierzchołków (przydatne jak się trzyma informacje o wierzchołkach, a chce sie zrobić przenumerowanie topologiczne). renumerate_vertices(...) zwraca nowy graf, w którym wierzchołki są przenumerowane. Nowy graf:

```
pair<int, vector<int>>
                                                            hopcroft_karp(vector<vector<int>> graph, int n0,
                                                            assert(n0 + n1 == ssize(graph));
                                                            REP(v, n0 + n1)
                                                             for(int u : graph[v])
                                                                assert((v < n0) != (u < n0));
                                                            constexpr int inf = int(1e9);
                                                            vector<int> manual que(n0 + 1):
get_new_vertex_id_from_order(get_toposort_order(graph)))
                                                           auto bfs = [&] {
```

```
// BEGIN HASH 6b6518
vector<int> get_toposort_order(vector<vector<int>>
 → graph) {
 int n = ssize(graph);
  vector<int> indea(n):
  REP(v, n)
    for(int u : graph[v])
      ++indea[v]:
  vector<int> que:
  REP(v, n)
   if(indeq[v] == 0)
      que.emplace_back(v);
  vector<int> ret;
  while(not que.empty()) {
   int v = que.back();
    que.pop back():
   ret.emplace_back(v);
   for(int u : graph[v])
      if(--indeq[v] == 0)
       que.emplace_back(u);
 return ret:
} // END HASH
vector<int> get new vertex id from order(vector<int>
→ order) {
  vector<int> ret(ssize(order), -1);
  REP(v, ssize(order))
   ret[order[v]] = v;
  return ret:
template<class T>
vector<T> permute(vector<T> elems, vector<int>
→ new id) (
  vector<T> ret(ssize(elems));
  REP(v, ssize(elems))
   ret[new_id[v]] = elems[v];
 return ret:
vector<vector<int>>
→ renumerate_vertices(vector<vector<int>> graph,
  vector<int> new_id) {
 int n = ssize(graph);
  vector<vector<int>> ret(n):
   for(int u : graph[v])
      ret[new_id[v]].emplace_back(new_id[v]);
  REP(v, n)
   for(int u : ret[v])
      assert(v < u);
 return ret;
```

Flowy i matchingi (6)

hopcroft-karp

 $\mathcal{O}\left(m\sqrt{n}
ight)$ Hopcroft-Karp do liczenia matchingu. Przydaje się głównie w aproksymacji, ponjeważ po k iteracjach gwarantuje matching o rozmiarze przynajmniej k/(k+1) best matching. Wierzchołki grafu muszą być podzielone na warstwy [0, n0) oraz [n0, n0 + n1). Zwraca rozmiar matchingu oraz przypisanie (lub -1, gdy nie jest zmatchowane).

```
vector<int> matched_with(n0 + n1, -1), dist(n0 + 1);
```

```
int head = 0, tail = -1;
  fill(dist.begin(), dist.end(), inf);
  REP(v, n0)
    if(matched with[v] == -1) {
      dist[1 + v] = 0;
      manual_que[++tail] = v;
 while(head <= tail) {</pre>
    int v = manual_que[head++];
    if(dist[1 + v] < dist[0])
      for(int u : graph[v])
       if(dist[1 + matched with[v]] == inf) {
          dist[1 + matched_with[v]] = dist[1 + v] +
          manual_que[++tail] = matched_with[u];
  return dist[0] != inf;
function<bool (int)> dfs = [&](int v) {
 if(v == -1)
    return true:
  for(auto u : graph[v])
    if(dist[1 + matched with[u]] == dist[1 + v] +
     1) {
     if(dfs(matched_with[u])) {
       matched with[v] = u:
       matched_with[v] = v;
       return true;
  dist[1 + v] = inf;
 return false:
int answer = 0;
for(int iter = 0; bfs(); ++iter)
    if(matched_with[v] == -1 and dfs(v))
     ++answer:
return {answer, matched_with};
```

hungarian

 $\mathcal{O}(n_0^2 \cdot n_1)$, dla macierzy wag (mogą być ujemne) między dwoma warstami o rozmiarach n0 oraz n1 ($n0 \le n1$) wyznacza minimalna sume wag skojarzenia pełnego. Zwraca sume wag oraz matching.

```
pair<LL, vector<int>> hungarian(vector<vector<int>>
 → a) {
 if(a.emptv())
   return {0, {}};
 int n0 = ssize(a) + 1, n1 = ssize(a[0]) + 1;
   assert(n0 <= n1);
 vector<int> p(n1), ans(n0 - 1);
 vector<LL> u(n0), v(n1);
 FOR(i, 1, n0 - 1) {
   p[0] = i;
    int i0 = 0:
   vector<LL> dist(n1, numeric limits<LL>::max()):
   vector<int> pre(n1, -1);
   vector<bool> done(n1 + 1);
   do {
     done[j0] = true;
     int i0 = p[j0], j1 = -1;
     LL delta = numeric_limits<LL>::max();
     FOR(j, 1, n1 - 1)
       if(!done[j]) {
         auto cur = a[i0 - 1][j - 1] - u[i0] - v[j];
         if(cur < dist[j])</pre>
           dist[j] = cur, pre[j] = j0;
         if(dist[j] < delta)</pre>
            delta = dist[j], j1 = j;
      REP(j, n1) {
```

```
if(done[j])
       u[p[j]] += delta, v[j] -= delta;
     else
        dist[i] -= delta:
    i0 = j1
  } while(p[j0]);
  while(j0) {
   int j1 = pre[j0];
    p[j0] = p[j1], j0 = j1;
FOR(j, 1, n1 - 1)
 if(p[j])
   ans[p[i] - 1] = i - 1;
return {-v[0], ans};
```

konig-theorem

#d37a69 includes: matching

 $\mathcal{O}(n + matching(n, m))$ wyznaczanie w grafie dwudzielnym kolejno minimalnego pokrycia krawędziowego (PK), maksymalnego zbioru niezależnych wierzchołków (NW), minimalnego pokrycia wierzchołkowego (PW) korzystając z maksymalnego zbioru niezależnych krawędzi (NK) (tak zwany matching). Z tw. Koniga zachodzi | NK | =n- | PK | =n- | NW | = | PW |.

```
// BEGIN HASH 27f048
vector<pair<int. int>>
  get_min_edge_cover(vector<vector<int>> graph) {
 vector<int> match = Matching(graph)().second;
 vector<pair<int, int>> ret;
 REP(v. ssize(match))
   if(match[v] != -1 and v < match[v])</pre>
     ret.emplace_back(v, match[v]);
    else if(match[v] == -1 and not graph[v].empty())
     ret.emplace_back(v, graph[v].front());
 return ret:
} // END HASH
// BEGIN HASH b5f6d5
arrav<vector<int>, 2>
  get_coloring(vector<vector<int>> graph) {
 int n = ssize(graph);
 vector<int> match = Matching(graph)().second:
 vector<int> color(n, -1);
 function<void (int)> dfs = [&](int v) {
   color[v] = 0;
    for(int u : graph[v])
     if(color[u] == -1) {
       color[u] = true;
       dfs(match[u]);
  REP(v, n)
   if(match[v] == -1)
     dfs(v):
  REP(v, n)
   if(color[v] == -1)
     dfs(v);
 array<vector<int>, 2> groups;
 REP(v, n)
   groups[color[v]].emplace_back(v);
 return groups;
vector<int>
→ get_max_independent_set(vector<vector<int>> graph)
 return get_coloring(graph)[0];
vector<int> get_min_vertex_cover(vector<vector<int>>
 return get_coloring(graph)[1];
} // END HASH
```

matching

#686f47

Średnio około $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, najgorzej $\mathcal{O}\left(n^2\right)$. Wierzchołki grafu nie muszą być ładnie podzielone na dwia przedziały, musi być po prostu dwudzielny. Na przykład auto <code>[match_size, match] = Matching(graph)();</code>

```
struct Matching {
 vector<vector<int>> &adi:
 vector<int> mat, vis;
 int t = 0, ans = 0;
 bool mat_dfs(int v) {
   vis[v] = t;
   for(int u : adj[v])
  if(mat[u] == -1) {
        mat[u] = v;
        mat[v] = u;
        return true;
    for(int u : adj[v])
     if(vis[mat[u]] != t && mat_dfs(mat[u])) {
        mat[u] = v;
        mat[v] = u;
        return true;
   return false:
  Matching(vector<vector<int>> &_adj) : adj(_adj) {
   mat = vis = vector<int>(ssize(adj), -1);
  pair<int, vector<int>> operator()() {
   int d = -1;
    while(d != 0) {
     d = 0, ++t;
     REP(v, ssize(adj))
        if(mat[v] == -1)
          d += mat_dfs(v);
     ans += d:
   return {ans, mat};
```

Geometria (7)

advanced-complex

#bcc8b5, includes: point Wiekszość nie działa dla intów

```
constexpr D pi = acosl(-1);
// nachylenie k \square > y = kx + m
D slope(Pa, Pb) { return tan(arg(b - a)); }
// rzut p na ab
P project(P p, P a, P b) {
  return a + (b - a) * dot(p - a, b - a) / norm(a -
  → h):
// odbicie p wzgledem ab
Preflect(Pp, Pa, Pb) {
  return a + conj((p - a) / (b - a)) * (b - a);
// obrot a wzgledem p o theta radianow
Protate(Pa, Pp, D theta) {
 return (a - p) * polar(1.0L, theta) + p;
// kat ABC, w radianach z przedzialu [0..pi]
Dangle(Pa, Pb, Pc) {
  return abs(remainder(arg(a - b) - arg(c - b), 2.0 *
  → pi));
// szybkie przeciecie prostych, nie dziala dla
 → rownoleglych
Pintersection(Pa, Pb, Pp, Pq) {
 D c1 = cross(p - a, b - a), c2 = cross(q - a, b - a)
  → a):
  return (c1 * q - c2 * p) / (c1 - c2);
// check czy sa rownolegie
```

```
bool is_parallel(P a, P b, P p, P q) {
    P c = (a - b) / (p - q); return equal(c, conj(c));
}

// check czy sa prostopadle
bool is_perpendicular(P a, P b, P p, P q) {
    P c = (a - b) / (p - q); return equal(c, -conj(c));
}

// zwraca takie q, ze (p, q) jest rownolegle do (a, b)
P parallel(P a, P b, P p) {
    return p + a - b;
}

// zwraca takie q, ze (p, q) jest prostopadle do (a, b)
P perpendicular(P a, P b, P p) {
    return reflect(p, a, b);
}

// przeciecie srodkowych trojkata
P centro(P a, P b, P c) {
    return (a + b + c) / 3.0L;
}
```

angle-sort

#bebd3a, includes: point

 $\mathcal{O}(n\log n)$, zwraca wektory P posortowane kątowo zgodnie z ruchem wskazówek zegara od najbliższego kątowo do wektora (0, 1) włącznie. Aby posortować po argumencie (kącie) swapujemy x, y, używamy angle-sort i ponownie swapujemy x, y. Zakłada że nie ma punktu (0, 0) na wejściu.

```
vector<P> angle_sort(vector<P> t) {
  for(P p : t) assert(not equal(p, P(0, 0)));
  auto it = partition(t.begin(), t.end(), [](P a){
    return P(0, 0) < a; });
  auto cmp = [&](P a, P b) {
    return sign(cross(a, b)) == -1;
  };
  sort(t.begin(), it, cmp);
  sort(it, t.end(), cmp);
  return t;
}</pre>
```

angle180-intervals

#50d79d , includes: angle-sort

 $\mathcal{O}\left(n\right)$, ZAKŁADA że punkty są posortowane kątowo. Zwraca n par [i,r], gdzie r jest maksymalnym cyklicznie indeksem, że wszystkie punkty w tym cyklicznym przedziale są ściśle "po prawej" stronie wektora (0,0)-in[i], albo są na tej półprostej.

```
vector<pair<int, int>> angle180_intervals(vector<P>
→ in) {
  // in must be sorted by angle
 int n = ssize(in);
  vector<int> nxt(n);
  iota(nxt.begin(), nxt.end(), 1);
 int r = nxt[n - 1] = 0;
  vector<pair<int, int>> ret(n);
  REP(l, n) {
   if(nxt[r] == l) r = nxt[r];
    auto good = [&](int i) {
      auto c = cross(in[l], in[i]);
      if(not equal(c, 0)) return c < 0:</pre>
      if((P(0, 0) < in[l]) != (P(0, 0) < in[i]))
       return false;
      return 1 < i;
    while(nxt[r] != l and good(nxt[r]))
     r = nxt[r];
   ret[l] = {l, r};
 return ret;
```

area

#31c1e1, includes: point

Pole wielokąta, niekoniecznie wypukłego. W vectorze muszą być wierzchołki zgodnie z kierunkiem ruchu zegara. Jeśli D jest intem to może się psuć / 2. area(a, b, c) zwraca pole trójkąta o takich długościach boku.

```
D area(vector<P> pts) {
  int n = ssize(pts);
  D ans = 0;
  REP(i, n) ans += cross(pts[i], pts[(i + 1) % n]);
  return fabsl(ans / 2);
}
D area(D a, D b, D c) {
  D p = (a + b + c) / 2;
  return sqrtl(p * (p - a) * (p - b) * (p - c));
}
```

circle-intersection

#afa5cb, includes: point

// BEGIN HASH 16976c

Przecięcia okręgu oraz prostej ax+by+c=0 oraz przecięcia okręgu oraz okręgu. Gdy ssize (circle_circle(...)) == 3 to jest nieskończenie wiele rozwiazań.

```
vector<P> circle_line(D r, D a, D b, D c) {
 D len_ab = a * a + b * b,
    x0 = -a * c / len ab.
    v0 = -b * c / len ab.
   d = r * r - c * c / len_ab,
   mult = sgrt(d / len ab):
 if(sign(d) < 0)
   return {}:
 else if(sign(d) == 0)
   return {{x0, y0}};
    \{x0 + b * mult, y0 - a * mult\},
    \{x0 - b * mult, y0 + a * mult\}
 };
vector<P> circle_line(D x, D y, D r, D a, D b, D c) {
 return circle_line(r, a, b, c + (a * x + b * y));
} // END HASH
// BEGIN HASH 17de82
vector<P> circle circle(D x1, D v1, D r1, D x2, D v2,
→ D r2) {
 x2 -= x1:
 y2 -= y1;
 // now x1 = y1 = 0;
 if(sign(x2) == 0 \text{ and } sign(y2) == 0) {
   if(equal(r1, r2))
      return {{0, 0}, {0, 0}, {0, 0}}; // inf points
    el se
      return {};
 auto vec = circle_line(r1, -2 * x2, -2 * y2,
      x2 * x2 + y2 * y2 + r1 * r1 - r2 * r2);
  for(P &p : vec)
   p += P(x1, y1);
 return vec;
} // END HASH
```

circle-tangents

#7bf712 . includes: point

 $\mathcal{O}\left(1\right)$, dla dwóch okręgów zwraca dwie styczne (wewnętrzne lub zewnętrzne, zależnie od wartości inner). Zwraca $1+\operatorname{sign}(\operatorname{dist}(p\theta,p1)-(\operatorname{inside}? r\theta+r1:\operatorname{abs}(r\theta-r1)))$ rozwiązań, albo 0 gdy p1=p2. Działa gdy jakiś promień jest $0-\operatorname{przydatne}$ do policzenia stycznej punktu do okręgu.

```
vector<pair<P, P>> circle_tangents(P p1, D r1, P p2,

→ D r2, bool inner) {

if(inner) r2 *= -1;

P d = p2 - p1;

D dr = r1 - r2, d2 = dot(d, d), h2 = d2 - dr * dr;

if(equal(d2, 0) or sign(h2) < 0)

return {};

vector<pair<P, P>> ret;
```

closest-pair

#51c5b5 , includes: point $\mathcal{O}(n \log n)$, zakłada ssize(in) > 1.

```
pair<P, P> closest_pair(vector<P> in) {
 set<P> s:
 sort(in.begin(), in.end(), [](Pa, Pb) { return
   \rightarrow a.y() < b.y(); });
  pair<D, pair<P, P>> ret(1e18, {P(), P()});
  int j = 0;
 for (P p : in) {
   P d(1 + sqrt(ret.first), 0);
    while (in[j].y() \le p.y() - d.x())
    \hookrightarrow s.erase(in[j++]);
    auto lo = s.lower bound(p - d), hi =
    → s.upper_bound(p + d);
    for (; lo != hi; ++lo)
      ret = min(ret, {pow(dist(*lo, p), 2), {*lo,
        p}});
    s.insert(p);
 return ret.second;
```

convex-gen

#d0f6d0 , includes: point , angle-sort , headers/gen Generatorka wielokątów wypukłych. Zwraca wielokąt z co najmniej $n\cdot$ PR0C punktami w zakresie [—range , range]. Jeśli $n\ (n>2)$ jest około range 2 3, to powinno chodzić $\mathcal{O}\ (n\log n)$. Dla większych n może nie dać rady. Ostatni punkt jest zawsze w (0,0)- można dodać przesunięcie o wektor dla pełnej losowości.

```
vector<int> num_split(int value, int n) {
 vector<int> v(n, value);
 REP(i, n - 1)
   v[i] = rd(0, value);
 sort(v.begin(), v.end());
 adjacent_difference(v.begin(), v.end(), v.begin());
 return v;
vector<int> capped_zero_split(int cap, int n) {
 int m = rd(1, n - 1);
 auto lf = num split(cap, m):
 auto rg = num_split(cap, n - m);
 for (int i : rg)
   lf.emplace_back(-i);
 return lf;
vector<P> gen_convex_polygon(int n, int range, bool
 strictly_convex = false) {
 assert(n > 2):
 vector<P> t;
 const double PROC = 0.9:
 do {
   t.clear():
   auto dx = capped_zero_split(range, n);
   auto dy = capped_zero_split(range, n);
   shuffle(dx.begin(), dx.end(), rng);
   REP (i, n)
     if (dx[i] || dy[i])
       t.emplace_back(dx[i], dy[i]);
   t = angle_sort(t);
   if (strictly_convex) {
     vector<P> nt(1, t[0]);
     FOR (i, 1, ssize(t) - 1) {
       if (!sign(cross(t[i], nt.back())))
         nt.back() += t[i];
```

```
else
       nt.emplace back(t[i]):
   while (!nt.empty() && !sign(cross(nt.back(),
    → nt[0]))) {
      nt[0] += nt.back();
      nt.pop_back();
   t = nt;
} while (ssize(t) < n * PROC);</pre>
partial sum(t.begin(), t.end(), t.begin());
return t;
```

convex-hull-online

 $\mathcal{O}(\log n)$ na każdą operację dodania, Wyznacza górną otoczkę wypukła online.

```
using P = pair<int, int>;
LL operator*(Pl, Pr) {
  return l.first * LL(r.second) - l.second *
   > LL(r.first);
Poperator-(Pl.Pr) {
  return {l.first - r.first, l.second - r.second};
int sign(LL x) {
  return x > 0 ? 1 : x < 0 ? -1 : 0;
int dir(Pa, Pb, Pc) {
  return sign((b - a) * (c - b));
struct UpperConvexHull {
  set<P> hull;
  void add_point(P p) {
    if(hull.empty()) {
     hull = \{p\};
     return:
    auto it = hull.lower bound(p):
    if(*hull.begin() 
     assert(it != hull.end() and it != hull.begin());
     if(dir(*prev(it), p, *it) >= 0)
        return:
    it = hull.emplace(p).first;
    auto have_to_rm = [&](auto iter) {
     if(iter == hull.end() or next(iter) ==
      hull.end() or iter == hull.begin())
        return false:
     return dir(*prev(iter), *iter, *next(iter)) >=
     → 0;
    while(have_to_rm(next(it)))
     it = prev(hull.erase(next(it)));
    while(it != hull.begin() and have_to_rm(prev(it)))
     it = hull.erase(prev(it));
};
```

convex-hull

#a838ba, includes: point

 $\mathcal{O}(n \log n)$, top_bot_hull zwraca osobno górę i dół, hull zwraca punkty na otoczce clockwise gdzie pierwszy jest najbardziej

```
array<vector<P>, 2> top_bot_hull(vector<P> in) {
 sort(in.begin(), in.end());
 array<vector<P>, 2> ret;
 REP(d, 2) {
   for(auto p : in) {
     while(ssize(ret[d]) > 1 and
       dir(ret[d].end()[-2], ret[d].back(), p) >= 0)
       ret[d].pop_back();
```

```
ret[d].emplace_back(p);
   reverse(in.begin(), in.end());
 return ret;
vector<P> hull(vector<P> in) {
 if(ssize(in) <= 1) return in;</pre>
  auto ret = top_bot_hull(in);
 REP(d, 2) ret[d].pop_back();
 ret[0].insert(ret[0].end(), ret[1].begin(),
  → ret[1].end()):
 return ret[0];
```

furthest-pair

#d59d33, includes: convex-hull $\mathcal{O}(n)$ po puszczeniu otoczki, zakłada n >= 2.

```
pair<P, P> furthest_pair(vector<P> in) {
```

```
in = hull(in);
int n = ssize(in), j = 1;
pair<D, pair<P, P>> ret;
REP(i, j)
  for(:: i = (i + 1) % n) {
    ret = max(ret, {dist(in[i], in[j]), {in[i],
     → in[j]}});
    if (sign(cross(in[(i + 1) % n] - in[i], in[i +
     \rightarrow 1] - in[i])) <= 0)
      break:
return ret.second:
```

halfplane-intersection

#26d886, includes: point

 $\mathcal{O}(n \log n)$ wyznaczanie punktów na brzegu/otoczce przecięcia podanych półpłaszczyzn. Halfplane(a, b) tworzy półpłaszczyzne wzdłuż prostej $a \to b$ z obszarem po lewej stronie wektora $a \to b$. Jeżeli zostało zwróconych mniej, niż trzy punkty, to pole przecięcia jest puste. Na przykład halfplane_intersection({Halfplane(P(2, 1), P(4, 2)), Halfplane(P(6, 3), P(2, 4)), $Halfplane(P(-4, 7), P(4, 2))) == \{(4, 2), (6, 3), (0, 4), (6$ 4.5)}. Pole przecięcia jest zawsze ograniczone, ponieważ w kodzie są dodawane cztery półpłaszczyzny o współrzednych w +/-inf. ale nie należy na tym polegać przez eps oraz błędy precyzji (najlepiej jest zmnieiszyć inf tyle, ile sie da).

```
struct Halfplane {
 P p, pq;
 D angle;
 Halfplane() {}
  Halfplane(Pa, Pb) : p(a), pq(b-a) {
   angle = atan2l(pq.imag(), pq.real());
};
ostream& operator<<(ostream&o, Halfplane h) {
 return o << '(' << h.p << ", " << h.pq << ", " <<
   + h.angle << ')';</pre>
bool is_outside(Halfplane hi, P p) {
 return sign(cross(hi.pq, p - hi.p)) == -1;
P inter(Halfplane s, Halfplane t) {
 D alpha = cross(t.p - s.p, t.pq) / cross(s.pq,
   > t.pq);
 return s.p + s.pq * alpha;
vector<P> halfplane_intersection(vector<Halfplane> h)
 for(int i = 0; i < 4; ++i) {
   constexpr D inf = 1e9;
    array box = {P(-inf, -inf), P(inf, -inf), P(inf,
     → inf), P(-inf, inf)};
   h.emplace back(box[i], box[(i + 1) % 4]):
```

```
sort(h.begin(), h.end(), [&](Halfplane l, Halfplane
⇔ r) ք
  return l.angle < r.angle;</pre>
}):
deque<Halfplane> dq;
for(auto &hi : h) {
  while(ssize(dq) >= 2 and is_outside(hi,
    inter(dq.end()[-1], dq.end()[-2])))
    dq.pop_back();
  while(ssize(dq) >= 2 and is_outside(hi,
   inter(dq[0], dq[1])))
    da.pop front():
  if(ssize(dq) and sign(cross(hi.pq, dq.back().pq))
    > == 0) {
    if(sign(dot(hi.pg, dg.back().pg)) < 0)</pre>
      return {};
    if(is_outside(hi, dq.back().p))
      dq.pop_back();
    else
      continue;
  dq.emplace_back(hi);
while(ssize(dg) >= 3 and is_outside(dg[0],
  inter(dq.end()[-1], dq.end()[-2])))
  dq.pop_back();
while(ssize(dg) >= 3 and is outside(dg.end()[-1].
→ inter(dq[0], dq[1])))
  da.pop front():
vector<P> ret;
REP(i, ssize(dq))
  ret.emplace_back(inter(dq[i], dq[(i + 1) %
     ssize(dq)]));
ret.erase(unique(ret.begin(), ret.end(), [&](P l, P
  r) { return equal(l, r); }), ret.end());
if(ssize(ret) >= 2 and equal(ret.front(),
  ret.back()))
  ret.pop back():
for(Halfplane hi : h)
  if(ssize(ret) <= 2 and is_outside(hi, ret[0]))</pre>
    return {};
return ret:
```

intersect-lines #d88112, includes: point

 $\mathcal{O}\left(1\right)$ ale intersect_segments ma spora stałą (ale działa na wszystkich edge-case'ach). Jeżeli intersect segments zwróci dwa punkty to

wszystkie inf rozwiązań są pomiędzy.

```
// BEGIN HASH 95db50
P intersect_lines(P a, P b, P c, P d) {
 D c1 = cross(c - a, b - a), c2 = cross(d - a, b - a)
  \hookrightarrow a);
  // c1 == c2 => \text{\text{$\text{$t'ownolege}$}}
 return (c1 * d - c2 * c) / (c1 - c2);
} // END HASH
// BEGIN HASH 65e219
bool on_segment(P a, P b, P p) {
 return equal(cross(a - p, b - p), 0) and sign(dot(a
   - p, b - p)) <= 0;
} // END HASH
// BEGIN HASH 2b171b
bool is intersection segment(Pa, Pb, Pc, Pd) {
 auto aux = [\&](D q, D w, D e, D r) {
    return sign(max(q, w) - min(e, r)) >= 0;
  return aux(c.x(), d.x(), a.x(), b.x()) and
    aux(a.x(), b.x(), c.x(), d.x())
    and aux(c.y(), d.y(), a.y(), b.y()) and
      aux(a.y(), b.y(), c.y(), d.y())
    and dir(a, d, c) * dir(b, d, c) != 1
    and dir(d, b, a) * dir(c, b, a) != 1;
} // END HASH
// BEGIN HASH e5125d
vector<P> intersect_segments(P a, P b, P c, P d) {
```

```
D acd = cross(c - a, d - c), bcd = cross(c - b, d - c)

⇒ c),

       cab = cross(a - c, b - a), dab = cross(a - d,
       \rightarrow b - a);
 if(sign(acd) * sign(bcd) < 0 and sign(cab) *</pre>
   → sign(dab) < 0)
   return {(a * bcd - b * acd) / (bcd - acd)};
  set<P> s;
 if(on_segment(c, d, a)) s.emplace(a);
 if(on_segment(c, d, b)) s.emplace(b);
 if(on_segment(a, b, c)) s.emplace(c);
 if(on_segment(a, b, d)) s.emplace(d);
 return {s.begin(), s.end()};
} // END HASH
```

is-in-hull

#0425ab . includes: intersect-lines

 $\mathcal{O}(\log n)$, zwraca czy punkt jest wewnatrz otoczki h. Zakłada że punkty sa clockwise oraz nie ma trzech współliniowych (działa na convex-hull).

```
bool is_in_hull(vector<P> h, P p, bool can_on_edge) {
 if(ssize(h) < 3) return can on edge and
    on_segment(h[0], h.back(), p);
 int l = 1, r = ssize(h) - 1:
 if(dir(h[0], h[1], p) >= can_on_edge or dir(h[0],
  → h[r], p) <= -can_on_edge)</pre>
   return false:
 while (r - l > 1) {
   int m = (l + r) / 2;
   (dir(h[0], h[m], p) < 0 ? l : r) = m;
 return dir(h[l], h[r], p) < can_on_edge;</pre>
```

line

#441452 . includes: point Konwersja różnych postaci prostej.

```
struct Line {
 D A, B, C;
  // postac ogolna Ax + By + C = 0
 Line(D a, D b, D c) : A(a), B(b), C(c) {}
 tuple<D, D, D> get_tuple() { return {A, B, C}; }
  // postac kierunkowa ax + b = y
 Line(D a, D b) : A(a), B(-1), C(b) {}
  pair<D, D> get dir() { return {- A / B, - C / B}; }
  // prosta pa
 Line(P p, P q) {
    assert(not equal(p, q));
   if(not equal(p.x(), q.x())) {
      A = (q.y() - p.y()) / (p.x() - q.x());
     B = 1, C = -(A * p.x() + B * p.y());
    else A = 1, B = 0, C = -p.x();
  pair<P, P> get_pts() {
   if(!equal(B, 0)) return { P(0, - C / B), P(1, -
      (A + C) / B) ?:
    return { P(- C / A, 0), P(- C / A, 1) };
 D directed_dist(P p) {
   return (A * p.x() + B * p.y() + C) / sqrt(A * A +
      B * B):
 D dist(P p) {
    return abs(directed_dist(p));
};
```

point

Wrapper na std::complex, definy trzeba dać nad bitsami, wtedy istnieje p.x() oraz p.y(). abs długość, arg kąt $(-\pi, \pi]$ gdzie (0, 1)daje $\frac{\pi}{2}$, polar (len, angle) tworzy P. Istnieja atan2, asin, sinh.

```
// Before include bits:
// #define real x
// #define imag y
using D = long double;
using P = complex<D>:
constexpr D eps = 1e-9;
bool equal(D a, D b) { return abs(a - b) < eps; }</pre>
bool equal(P a, P b) { return equal(a.x(), b.x()) and
  equal(a.y(), b.y()); }
int sign(D a) { return equal(a, 0) ? 0 : a > 0 ? 1 :
namespace std { bool operator<(P a, P b) { return</pre>
\Rightarrow sign(a.x() - b.x()) == 0 ? sign(a.y() - b.y()) < 0
// cross({1, 0}, {0, 1}) = 1
D cross(P a, P b) { return a.x() * b.v() - a.v() *
D dot(Pa, Pb) { return a.x() * b.x() + a.y() *
 \rightarrow b.y(); }
D dist(P a, P b) { return abs(a - b); }
int dir(P a, P b, P c) { return sign(cross(b - a, c -
```

Tekstówki (8)

hashing

Hashowanie z małą stałą. Można zmienić bazę (jeśli serio trzeba). openssl prime -generate -bits 60 generuje losową liczbę

```
pierwsza o 60 bitach (< 1.15 \cdot 10^{18}).
struct Hashing {
  vector<LL> ha, pw;
  static constexpr LL mod = (111 << 61) - 1;</pre>
  LL reduce(LL x) { return x >= mod ? x - mod : x: }
  LL mul(LL a, LL b) {
    const auto c = int128(a) * b:
    return reduce(LL(c & mod) + LL(c >> 61));
  Hashing(const vector<int> &str, const int base =
   37) {
    int len = ssize(str);
    ha.resize(len + 1);
    pw.resize(len + 1, 1);
    REP(i. len) {
      ha[i + 1] = reduce(mul(ha[i], base) + str[i] +
      \hookrightarrow 1);
      pw[i + 1] = mul(pw[i], base);
  LL operator()(int l, int r) {
    return reduce(ha[r + 1] - mul(ha[l], pw[r - l +
     \rightarrow 1]) + mod);
};
kmp
#81f31h
\mathcal{O}(n), zachodzi [0, pi[i]) = (i - pi[i], i].
get_kmp({0,1,0,0,1,0,1,0,0,1}) ==
{0,0,1,1,2,3,2,3,4,5},
get_borders({0,1,0,0,1,0,1,0,0,1}) ==
{2,5,10}.
// BEGIN HASH 3eb302
```

vector<int> get_kmp(vector<int> str) {

while(pos and str[i] != str[pos])

ret[i] = pos + (str[i] == str[pos]):

for(int i = 1; i < len; i++) {</pre>

int len = ssize(str);

vector<int> ret(len);

int pos = ret[i - 1];

pos = ret[pos - 1];

```
parzystości p o środku i. L=i-rad+!p, R=i+rad to palindrom.
Dla [abaababaab] daje [003000020], [0100141000].
array<vector<int>, 2> manacher(vector<int> &in) {
 int n = ssize(in):
  array<vector<int>, 2> radius = {{vector<int>(n -
    1), vector<int>(n)}};
  REP(parity, 2) {
    int z = parity ^ 1, L = 0, R = 0;
    REP(i, n - z) {
      int &rad = radius[parity][i];
      if(i <= R - z)
        rad = min(R - i, radius[parity][L + (R - i -
      int l = i - rad + z, r = i + rad;
      while (0 \le l - 1 \&\& r + 1 \le n \&\& in[l - 1] ==
      \rightarrow in[r + 1])
        ++rad, ++r, --l;
      if(r > R)
        L = l, R = r:
  return radius;
pref
\mathcal{O}(n), zwraca tablice prefixo prefixowa
[0, pref[i]) = [i, i + pref[i]).
vector<int> pref(vector<int> str) {
 int n = ssize(str);
  vector<int> ret(n):
  ret[0] = n:
  int i = 1, m = 0;
  while(i < n) {
    while (m + i < n \text{ and } str[m + i] == str[m])
    ret[i++] = m;
    m = \max(0, m - 1);
    for(int j = 1; ret[j] < m; m--)</pre>
      ret[i++] = ret[j++];
```

vector<int> get_borders(vector<int> str) {

return vector<int>(ret.rbegin(), ret.rend());

 $\mathcal{O}(n)$, radius[p][i] = rad = największy promień palindromu

vector<int> kmp = get_kmp(str), ret;

```
squares
```

return ret;

return ret;

while(len) {

manacher

#ca63bf

int len = ssize(str);

ret.emplace_back(len);

len = kmp[len - 1];

} // END HASH

#bed028 . includes: pref

 $\mathcal{O}(n \log n)$, zwraca wszystkie skompresowane trójki (start_l, start_r, len) oznaczające, że podsłowa zaczynające się w $[start_l, start_r]$ o długości len są kwadratami, jest ich $\mathcal{O}(n \log n)$.

```
vector<tuple<int, int, int>> squares(const
 vector<int> &s) {
  vector<tuple<int, int, int>> ans;
  vector pos(ssize(s) + 2, -1);
 FOR(mid, 1, ssize(s) - 1) {
   int part = mid & ~(mid - 1), off = mid - part;
   int end = min(mid + part, ssize(s));
   vector a(s.begin() + off, s.begin() + off + part),
      b(s.begin() + mid, s.begin() + end),
```

```
ra(a.rbegin(), a.rend());
  REP(j, 2) {
     auto z1 = pref(ra), bha = b;
     bha.emplace back(-1):
     for(int x : a) bha.emplace_back(x);
     auto z2 = pref(bha);
     for(auto *v : {&z1, &z2}) {
       v[0][0] = ssize(v[0]);
       v->emplace_back(0);
     REP(c, ssize(a)) {
      int l = ssize(a) - c, x = c - min(l - 1,
       \rightarrow z1[l]),
        y = c - max(l - z2[ssize(b) + c + 1], j),
        sb = (i ? end - v - l * 2 : off + x),
        se = (j ? end - x - l * 2 + 1 : off + y +

→ 1),

        &p = pos[1];
      if (x > y) continue;
      if (p != -1 \&\& qet<1>(ans[p]) + 1 == sb)
        get<1>(ans[p]) = se - 1;
        p = ssize(ans), ans.emplace_back(sb, se -

→ 1, 1);

     a = vector(b.rbegin(), b.rend());
     b.swap(ra);
return ans;
```

Optymalizacje (9)

divide-and-conquer-dp

 $\mathcal{O}(nm \log m)$, dla funkcji cost(k, j) wylicza $dp(i,j) = min_{0 \leq k \leq j} \; dp(i-1,k-1) + cost(k,j)$. Działa tylko wtedy, $gdy \ opt(i, j-1) \le opt(i, j)$, a jest to zawsze spełnione, gdy cost(b, c) < cost(a, d) oraz $cost(a,c) + cost(b,d) \le cost(a,d) + cost(b,c)$ dla a < b < c < d.

```
vector<LL> divide and conquer optimization(int n. int
→ m, function<LL(int,int)> cost) {
 vector<LL> dp before(m):
 auto dp_cur = dp_before;
 REP(i, m)
   dp before[i] = cost(0, i):
 function<void(int,int,int,int)> compute = [&](int
   > l, int r, int optl, int optr) {
   if (l > r)
     return:
   int mid = (l + r) / 2, opt;
   pair<LL, int> best = {numeric_limits<LL>::max(),
     · -1};
   FOR(k, optl, min(mid, optr))
     best = min(best, {(k ? dp_before[k - 1] : 0) +
        cost(k, mid), k});
   tie(dp_cur[mid], opt) = best;
   compute(l, mid - 1, optl, opt);
   compute(mid + 1, r, opt, optr);
   compute(0, m - 1, 0, m - 1);
   swap(dp_before, dp_cur);
 return dp_before;
```

fio

#115ad1

FIO do wpychania kolanem. Nie należy wtedy używać cin/cout

```
#ifdef ONLINE JUDGE
// write this when judge is on Windows
inline int getchar_unlocked() { return

→ _getchar_nolock(); }

inline void putchar_unlocked(char c) {
→ _putchar_nolock(c); }
#endif
// BEGIN HASH 1ed0dd
int fastin() {
 int n = 0, c = getchar_unlocked();
 while(isspace(c))
    c = getchar_unlocked();
  while(isdigit(c)) {
   n = 10 * n + (c - '0');
    c = getchar_unlocked();
 return n;
} // END HASH
// BEGIN HASH 3abf5f
int fastin negative() {
 int n = 0, negative = false, c = getchar_unlocked();
 while(isspace(c))
   c = getchar_unlocked();
 if(c == '-') {
    negative = true;
    c = getchar_unlocked();
  while(isdigit(c)) {
    n = 10 * n + (c - '0');
    c = getchar_unlocked();
 return negative ? -n : n;
} // END HASH
// BEGIN HASH 323fab
double fastin double() {
 double x = 0, t = 1;
 int negative = false, c = getchar_unlocked();
 while(isspace(c))
    c = getchar_unlocked();
 if (c == '-') {
    negative = true;
    c = getchar_unlocked();
 while (isdigit(c)) {
    x = x * 10 + (c - '0'):
    c = getchar_unlocked();
 if (c == '.') {
    c = getchar_unlocked();
    while (isdigit(c)) {
     t /= 10:
     x = x + t * (c - '0'):
      c = getchar_unlocked();
 return negative ? -x : x;
} // FND HASH
// BEGIN HASH 0b2d96
void fastout(int x) {
 if(x == 0) {
    putchar_unlocked('0');
    putchar_unlocked(' ');
    return;
 if(x < 0) {
    putchar_unlocked('-');
    x *= -1;
 static char t[10];
 int i = 0:
 while(x) {
   t[i++] = char('0' + (x % 10));
   x /= 10;
 while(--i >= 0)
```

```
putchar_unlocked(t[i]);
  putchar unlocked(' '):
void nl() { putchar unlocked('\n'): }
// END HASH
knuth
#99b095
\mathcal{O}(n^2), dla tablicy cost(i, j) wylicza
dp(i,j) = min_{i \le k \le j} \ dp(i,k) + dp(k+1,j) + cost(i,j). Działa tylko
wtedy, gdy opt(i, j-1) \le opt(i, j) \le opt(i+1, j), a jest to zawsze
spełnione, gdy cost(b, c) \leq cost(a, d) oraz
cost(a,c) + cost(b,d) \leq cost(a,d) + cost(b,c) \ \mathsf{dla}
a < b < c < d.
LL knuth_optimization(vector<vector<LL>> cost) {
  int n = ssize(cost);
  vector dp(n, vector<LL>(n,
   → numeric_limits<LL>::max()));
  vector opt(n, vector<int>(n));
  REP(i, n) {
    opt[i][i] = i:
    dp[i][i] = cost[i][i];
  for(int i = n - 2; i >= 0; --i)
    FOR(j, i + 1, n - 1)
      FOR(k, opt[i][j - 1], min(j - 1, opt[i + 1][j]))
         if(dp[i][j] >= dp[i][k] + dp[k + 1][j] +
         → cost[i][j]) {
           opt[i][j] = k;
           dp[i][j] = dp[i][k] + dp[k + 1][j] +

→ cost[i][j];

  return dp[0][n - 1];
linear-knapsack
\mathcal{O}\left(n \cdot \mathsf{max}(w_i)\right) zamiast typowego \mathcal{O}\left(n \cdot \sum (w_i)\right), pamięć
\mathcal{O}(n + \max(w_i)), plecak zwracający największą otrzymywalną sumę
ciężarów <= bound.
LL knapsack(vector<int> w, LL bound) {
  erase_if(w, [=](int x){ return x > bound; });
    LL sum = accumulate(w.begin(), w.end(), OLL);
    if(sum <= bound)
      return sum:
  LL w init = 0:
  int b;
  for(b = 0; w_init + w[b] <= bound; ++b)</pre>
    w_init += w[b];
  int W = *max_element(w.begin(), w.end());
  vector<int> prev_s(2 * W, -1);
  auto get = [&](vector<int> &v, LL i) -> int& {
    return v[i - (bound - W + 1)];
  for(LL mu = bound + 1; mu <= bound + W; ++mu)</pre>
   qet(prev s, mu) = 0:
  qet(prev_s, w_init) = b;
  FOR(t, b, ssize(w) - 1) {
    vector curr_s = prev_s;
    for(LL mu = bound - W + 1; mu <= bound; ++mu)</pre>
      get(curr_s, mu + w[t]) = max(get(curr_s, mu +
         w[t]), get(prev_s, mu));
    for(LL mu = bound + w[t]: mu >= bound + 1: --mu)
      for(int j = get(curr_s, mu) - 1; j >=

→ get(prev_s, mu); --j)

         get(curr_s, mu - w[j]) = max(get(curr_s, mu
           w[j]), j);
    swap(prev_s, curr_s);
  for(LL mu = bound; mu >= 0; --mu)
    if(get(prev s, mu) != -1)
```

return mu;

```
assert(false);
pragmy
Pragmy do wypychania kolanem
#pragma GCC optimize("Ofast")
#pragma GCC target("avx,avx2")
random
#bc664b
Szybsze rand.
uint32 t xorshf96() {
  static uint32_t x = 123456789, y = 362436069, z =
    521288629:
  uint32_t t;
 x ^= x << 16:
  x ^= x >> 5;
 x ^= x << 1:
 t = x;
 x = y;
 y = z;
  z = t ^ x ^ y;
  return z;
sos-dp
#a206d3
\mathcal{O}\left(n2^{n}
ight), dla tablicy A[i] oblicza tablicę F[mask] = \sum_{i \subset mask} A[i], czyli
sumę po podmaskach. Może też liczyć sumę po nadmaskach.
sos_dp(2, {4, 3, 7, 2}) zwraca {4, 7, 11, 16}, sos_dp(2,
{4, 3, 7, 2}, true) zwraca {16, 5, 9, 2}.
vector<LL> sos_dp(int n, vector<LL> A, bool nad =
 → false) {
  int N = (1 << n):
 if (nad) REP(i, N / 2) swap(A[i], A[(N - 1) ^ i]);
  auto F = A:
  REP(i, n)
    REP(mask, N)
      if ((mask >> i) & 1)
        F[mask] += F[mask ^ (1 << i)];
  if (nad) REP(i, N / 2) swap(F[i], F[(N - 1) ^ i]);
 return F;
Utils (10)
dzien-probny
#56d6c0, includes: data-structures/ordered-set
Rzeczy do przetestowania w dzień próbny.
// alternatywne żmnoenie LL, gdyby na wypadek gdyby

→ nie Łbyo __int128

LL llmul(LL a, LL b, LL m) {
 return (a * b - (LL)((long double) a * b / m) * m +
  → m) % m:
void test_int128() {
 __int128 x = (1llu << 62);
  x *= x;
 string s:
  while(x) {
   s += char(x % 10 + '0'):
   x /= 10;
  assert(s ==
     "61231558446921906466935685523974676212");
void test_float128() {
  __float128 x = 4.2;
  assert(abs(double(x \times x) - double(4.2 \times 4.2)) <
  → 1e-9);
```

```
void test_clock() {
 long seeed = chrono::system_clock::now()
      .time since epoch().count():
  (void) seeed;
 auto start = chrono::system_clock::now();
 while(true) {
    auto end = chrono::system_clock::now();
   int ms = int(
      chrono::duration_cast<chrono::milliseconds>
      (end - start).count());
   if(ms > 420)
     break:
void test_policy() {
 ordered set<int> s:
 s.insert(1);
 s.insert(2):
 assert(s.order_of_key(1) == 0);
 assert(*s.find_by_order(1) == 2);
void test_math() {
 constexpr long double pi = acosl(-1);
 assert(3.14 < pi && pi < 3.15);
python
Przykładowy kod w Pythonie z różna funkcionalnościa.
fib_mem = [1] * 2
def fill_fib(n):
 qlobal fib mem
 while len(fib mem) <= n:</pre>
   fib_mem.append(fib_mem[-2] + fib_mem[-1])
 assert list(range(3, 6)) == [3, 4, 5]
 s = set()
 s.add(5)
 for x in s:
   print(x)
 s = [2 * x for x in s]
 print(eval("s[0] + 10"))
 m = \{\}
 m[5] = 6
 assert 5 in m
 assert list(m) == [5] # only keys!
  line list = list(map(int, input().split())) # gets
    a list of integers in the line
 print(line_list)
 print(' '.join(["a", "b", str(5)]))
 while True:
   try:
     line_int = int(input())
    except Exception as e:
      break
main()
```